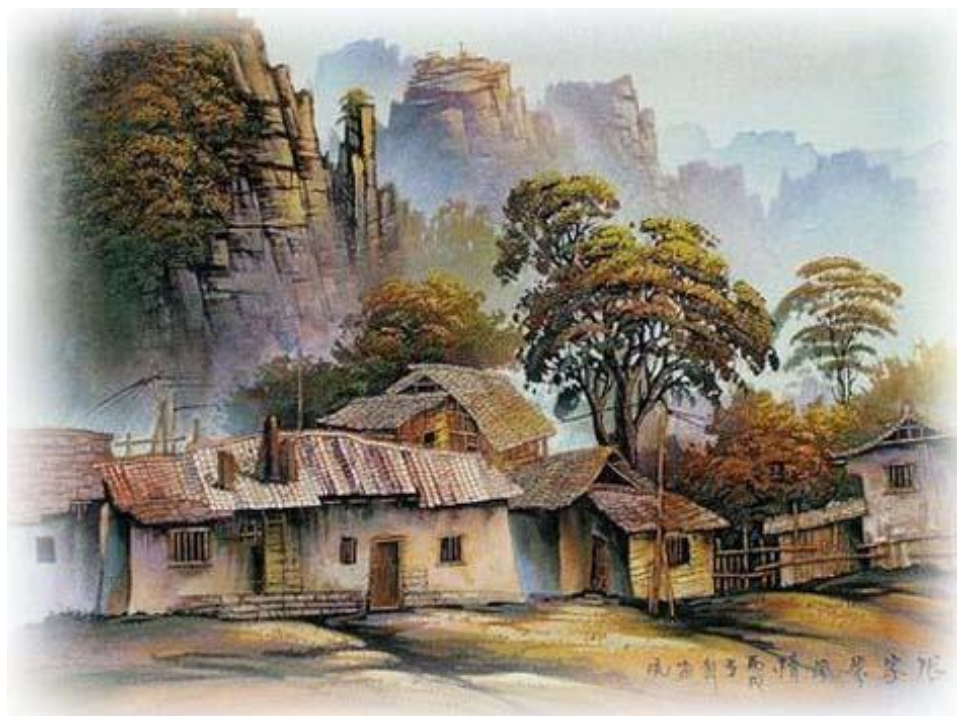


חכם סיני פעם אמר לי

中国先哲曾经对我说



ראשי פרקים

אבא עמודים 3-16
לוו יאנג 17-20
שומר הקברים 21-24
איש הקוף 25-33
אשת המדבר 34-38
הזקן הסיני 39-47
אמא 48-50
המפגש עם הסנסאי 50-54

概述

爸爸页3-16
吴杨17-20
保持坟墓21-24
猴子25-33
沙漠之女34-38
在旧中国39-47
母亲48-50
会议与老师50-54

הקדמה

הסיפור שמאחורי הספר: חכם סיני פעם אמר לי

איך הגיע הספר הזה לידיים שלי?

עד שאתה מחזיק ספר זה בידך, טלטה ארוכה עברה.

להלן הסיפור בקצרה:
גם אני כמו הרבה צעירים ישראלים, החלטתי אחרי הצבא (אמנם קצת באיחור) לטייל במזרח, כאשר אחת המדינות היא סין ואולי למצוא על הדרך איזה מוצר לייבא ולמכור בארץ.

לא אאריך לספר את כל אשר אירע, אמנם בשלב מסוים איבדתי את הדרך בתוך יער. החושך ירד ומצאתי איזה כוך קטן שכאשר חפרתי קצת לעומק, גיליתי מערה גדולה. הכנסתי את הציוד שלי וכך מצאתי את עצמי, ישראלי בן 25, ישן בתוך מערה ביער בסין.

בבוקר סקרנה אותי המערה שזה עתה גיליתי והתחלתי ל"רחרח" סביבי...
הידיים ממש זזו מאליהן, התחלתי לחפור בכל מיני מקומות שהיו נראים לי מסקרנים, ובאמת

אחרי כשש / שבע דקות מצאתי קופסא עם
סמלים סיניים.
בפותחי את הקופסא, מצאתי קלף ובו כתבים
סיניים עתיקים.

לא ידעתי מה ערכו של האוצר, ובכלל לא
הבנתי מה אני מחזיק בידי כי זה היה כתוב
בסינית, ובאמת שלא חשבתי שום דבר מאשר
לבדוק מה זה.
לא ידעתי שיש משהו רציני בתוך הקופסא.
"מקסימום איזה כתב סיני עתיק" חשבתי
לעצמי ולא התרגשתי יתר על המידה.

עברו הימים במסע התרמילאים שלי, איכשהו
הצלחתי להימלט מהיער, ובסופו של דבר
מצאתי את דרכי באיזה כפר בסין.

שם מצאתי ישראלי שיודע קצת סינית, ויחד
איתו בשיתוף סיני מקומי, תרגמנו את הקלף
שמצאתי.

למזלי הרב, הסיני זלזל בקלף ואמר לי שזה
בסה"כ יומן של מישהו שחי לפני הרבה שנים
וזה לא שווה כסף, כי זה בסה"כ יומן פרטי.
גם השותף הישראלי שלי, לא ראה בקלף
כשלל, הוא רק דאג להזהיר אותי שלא ייתנו
לי לעבור עם זה במכס ובסופו של דבר
הגעתי לישראל עם הקלף הנ"ל.
אני מצד שני, הבנתי שמדובר באוצר גדול:
יומן בן 1,500 שנה חייב להיות משהו טוב.

כאשר חזרתי לארץ, הייתה לי מטרה אחת ברורה: להבין את כל הכתוב בספר (חלק מהמילים היו מחוקות).
השלמתי את המילים המחוקות על ידי בעל מקצוע, נתתי לכמה חברים לקרוא. **כולם התלהבו, וכמו כדור שלג הספר עבר מיד ליד...**

חברים שלי התחילו להשתמש בחכמה שלמדו בספר, ובאמת כולם מעידים שהחיים שלהם השתנו מקצה לקצה.

חבר אחד אמר: "פעם הייתי פשוט פועל מתוך אינסטינקטים, אבל היום לאחר הקריאה בספר, אני פשוט פועל חכם יותר. אני חושב שבע פעמים לפני שאני מבצע פעולה חשובה."

חבר אחר שלי אמר לי: "בזכות החכמה בספר, החלטתי לא להקים את העסק עם השותף שרציתי. פשוט ניצלתי."

בקיצור, הבנתי שמדובר בספר חשוב מאוד, שראוי שהציבור יחזיק בו. פשוט מפתח להצלחה בחיים והתגלגל על ידי להוציא לאור את החכמה הנפלאה הרשומה בו.

בסיוע חבר מהצבא, עשינו עריכה, הגהה, גרפיקה, הוספנו תמונות, השלמנו מילים מחוקות (הקלף ישן מאוד).

בתום עריכת והגהת הספר אך טרם הוצאתו
לאור, ראיתי לנכון לסכם את החכמה בספר
לידי מעשה כדי שכל קורא יוכל להפיק את
מירב התועלת בקריאתו, ישבתי שעות על גבי
שעות להגיע למספר משפטים שלדעתי
מסכמים את כל הספר בתמצות רב, וכך אני
מבין את הספר:

לאלוקים שיך הכל. תן לו משלו, שאתה
ושלך שלו.
האלוקים יודע הכל מראש, ולמרות ידיעתו,
זה אינו סותר שיש בידך הרשות לעשות ככל
אשר עולה על רוחך, ואל תשכח שיום יבוא
וידון אותך האלוקים על כל מעשיך.

האלוקים חפץ לעשות לך טוב, ובסה"כ רוב
מעשיך הם המשפיעים על מי שאתה. גם
האלוקים יחליט על גורלך לפי רוב מעשיך.

כל המכבד את החכמה, בני האדם מכבדים
אותו.

וכל המחלל את החכמה, בני האדם לא
מכבדים אותו, אלא ההיפך מזלזלים בו.

העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא.
תלמד חכמה ועשה מעשים טובים בעולם
הזה, כדי שתכנס לעולם הבא.
יפה שעה את בחכמה ומעשים טובים בעולם
הזה, מכל חיי העולם הבא.

ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא,
מכל חיי העולם הזה.

על כל מעשה שתעשה ידונו אותך בעולם
הבא:

תעשה מעשה טוב, יש לך עורך דין נוסף
למשפט
תעשה מעשה רע, יש לך קטגור נוסף למשפט

כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר,
בטלה אהבה
ושאינה תלויה בדבר, אינה בטלה לעולם.

דברים שלא עושים:

1. אל תרצה את חברך בשעות כעסו
2. אל תנחם בן אדם בשעה שמתו מוטל לפניו
3. אל תגיד לבן אדם בעת שהוא נודר, אל
תידור
4. תשתדל לא להסתכל על בן אדם כשהוא
עושה מעשה פסול

כללו של דבר: כשאנשים נמצאים במצב רגשי
עמוק וסוחף, אפילו אם אתה ממש רוצה
להעיר, המתן שהרגש יעבור ותוכל לדבר עם
הבן אדם באופן שכלי.
התמד באהבת בני האדם, הימנע ממחלוקת,
ורץ לעשיית מעשים טובים תמיד.

**הספר עמוס בדברי חכמה מדהימים
ומופלאים.**

קריאה מועילה ומהנה

כולי תקווה שהפצת הספר הזה תועיל
לקוראים

**להצליח בחיים בתחומי הפרנסה /
הבריאות / הזוגיות / הכבוד**

וכל מה שהאדם ירצה להשיג בחיים
זוה אם הוא יישם את הכתוב בספר
וכל אחד יהיה הסנסאי של עצמו

**בטוחני שמי שיישם את החכמה המצויה
בספר, יזכה להיות גיבור, עשיר וחכם**

בברכה

אריאל ראובן גוז'רברג



האב קרא לנער ואמר לו:
בני, זהו יומן שנמצא אצלי יותר מ30 שנה. הוא
נכתב על ידי ילד צעיר ממך, להלן דבריו:

日志

? 亲爱的日记

日期: 08/12/512

? 这天晚上从其他夜更深了我黑色的。我不易消化没有看到法师的事实

智慧生活所有者, 因此, 如果人们看我的书, 如果它是世界上死亡后, 我的身体,
? 但我的精神, 而其余的地下, 在今年的现场
我哭的人没有理由的, 不知道的命?, 他们在墓地看我死了
? 老师...叹息.....这是最后一天.....这是他最后的遗言"

我试图其余用于

? 奖的老师是一个奴隶, 从而建立和根深蒂固的智慧教我非常可以铲除它在所有

? 我出生在陪同的镇 - 杨, 中国

我的老师是李师傅涌法戈。我觉得我很幸运, 我从老师学习。我不知道我明白他的
? 教导, 但至少我尝试"

大多是一个学习的智慧之夜"和实际上所有的经验教训, 他在晚上教, 直到太?

? 升起

每班前的每一天, 我站在外面, 欧麦? Mushtaha轻微, 呼吸1缓慢和对自己说, 几个深呼吸:"我很空, 我有没有什么"我是准备接受智慧之光, 进入房间与崇敬, 低
? 头的象征尊重老师之前我的头和坐在枕头上
虽然很长一段时间, 我是一个老师的学生, 我从来没有低估他, 他的一切告诉我,

?? 我做了一个命令, 即使是准备的向往(中国茶
班了, 在他家附近的地方, 所以我总是第一个学生在等待他的前门携带自己的工具
? 。当门被打开了, 我? 过去, 拿起他的遗物
我一定要还率非常的尊严, ? 怕是很小的事情, 大多数人支付利息, 例如, 一类
是红色和黑色的垫子。大多数枕头是简单的红色, 黑色和尊重是几个红色的更漂亮?

我从来没有坐下来之前, 老师对黑枕。如果转动起来, 我坐的地方是一个黑色袋,
? 有一次我改变了一个红色的枕头
我真的很喜欢和尊重我的老师。所有的智慧, 我从他身上学到。我代码中的每个类
? 和喝的话充满灵魂

我复制我所有的个人生活日记, 让人们可以品尝和Ben容易的智慧, 这是来之不易
? 的

20/05/509

? 亲爱的日记

今天邻居的小孩叫我“笨”笨，有一次我去赤脚在荆棘，压力，而不是？行备份继续
？向前更深碰到棘手的面积
？？个星期后，我可以不踩我的脚

？我觉得我的爸爸非常惭愧，我很伤心，认为亲爱的日记
？我不想发挥更多，这与这些儿童的邻里
？？把我拉到一边，问我，如果我会去与仆人（仆人）所有的中国先贤称为西安的
？城市

？我父亲总是告诉我，我应该去那里是聪明的，即使我只是？？腿
？这是全文如下：进入天空中的商店，香水的气味抓住了他
每次我父亲告诉我，我很生气，我想从我们的父亲，我轻轻。直到我老了……父亲
？从心脏的发言
？从心来，进入心脏，真的有一天，我决定去他们的高峰

儿子，？到：我们当前的家庭争光
”？

儿子，？带来的荣誉对我们的家庭），搬到父亲和继续用嘶哑的声音：“如果要成
长起来到是1人戈夫林和是聪明的把你家地方到达Mtooadim智能，低自己给他们，
？”？，他们的脚灰尘和的话喝

“我抱着我？，我驴上跳下来，我把我的膝盖上的猴子，”Hweissaaa

我在我的小男孩
？再见我的小男孩）的母亲从远处喊，挥舞着手帕，直到他们的黄金地平线？

有一天我旅行的时候，我遇到了一个人，给了我和平，我又回到了他的问候。我问
？他：？在？里

从城市的学者和作家回应我

？我告诉他：？要到？里去

？回应一个城市的财富和良好的生活，和Dtzin名称

我不知道他的工作，并回答说：“？可能准备要离开有色宝石的英明和金属闪耀在
哪里我来欣赏聪明最主要和最世界上昂贵的，即使？给我任何钱和黄金及珍贵宝
石和在世界上的珍珠我不是医生，但智慧的阴影这一日？。我？开了我的父亲和母
亲，寻求智慧

陌生男子看着我，就像我是疯了

？几岁的孩子吗？”问

十五”，我回答”

？真的认为你知道你的年龄，？想要什么？决定什么是正确的，究竟是不是，而且
，没有办法判断该名男子吗？”问

如果这些想法被填补，但我知道，？人和长老，我知道他们，我学习，“我再次回
答
如果？错了，？不觉得？在浪费你的生命废话吗？”问陌生人”
“事实是，我不知道该怎么回答，所以我问：“？有什么建议我
？该陌生人暂停。他也没有答案”

我父亲教我，我应该听到以前的我，他会说：“像我没有进行过广泛的葡萄或饮用
？葡萄酒旅游局学习
？和学习像葡萄的长者，是喜欢一个人，谁吃，喝旧酒
“因此，那里是老了，我要去代。西安市

我听说法戈大师庄？”问陌生人”
否”，我回答”

当？到？？洋镇，去给他，他认为所有的镇的老师说，他最聪明的中国，我看到了
小猴子，？不知道比猴子陪同杨
？为什么” -
-
”

猴子是唯一的动物，其形式是让人联想到了人类的身影，他们不相信的理由，该人
是创造了猴子的结果，所以不喜欢和排斥她
？那么我应该怎么办” -
“我很想有猴子和？富将支付给您，我回来的时候” -
嗯，谢谢主席先生”。我给陌生人的肩膀，小猴子，curtsied的，就到了” -

正如我走了，我想：一个人可以如何度过他的生活，并寻求智慧吗？如何悲惨的那
？个男人
？来自四面八方的沙漠所产生的废物的气味，我是在中间的地方
？傍晚时分，太？高度降低。今晚我觉得这里的问卷？

一天后

小男孩是？在这儿干什么？”奇怪的声音，我从睡梦中醒来我” -
“我的沃？沃年轻的先生” -
-

“Kiddo，？显得那么苍白，我知道？失去了，如果？想要吃的喝的来与我和Asiac”
？口渴的人充满了食物和饮料已经不多，也许是更好的我和他一起去。我想

有一次，我买了的老Hacilni和附近的一个帐篷里的绿洲
？从？里来 -

去独自在沙漠中，可以杀死每一个生命的东西
 我不怕，我父亲送我，我驾驶的沃尔沃年轻
 ？？父亲送你吗？为什么呢？丢了什么东西
 我想学习的智慧和道德我老师法戈创

，我已经不能满足我生命中的许多人，尤其不能像？一样，希望自己的生活，学习
 ？的智慧和道德的年轻人。有趣的旅程，？走。到目前为止，？学到了什么
 我不明白这个问题，我还没有达到沃尔沃年轻

？认为只学习智慧杨贝尔维尤，在那里？会找到非智慧，在任何情况下，有必要尝
 试想想你的旅程，什么结果产生
事实是，我结巴了很多，我不知道，？可以借鉴的方式.....我没有太多的事情
 。昨天我遇到了一个人，谁偷走了我，晚上我所有的财产。也许我应该保持我的东
 西，在未来

？来？，看看春天的中心，？看到的骷髅，浮在水面上
 是
 头骨是漂浮在水中就像，有人留下了男子，并留下了他的尸体掩埋
 我不明白？解释，我先生

知道，世界工程，按照因果报应：人在过去的人谁击沉他被嵌入另一个人淹死。这
 ？样的工作世界
 ？他们说，这是

难道是地球的创造者，做正？的吗？如果？有一个正义的，谁创造了你家伙你这个
 意义上说感，那么它肯定也包含为你至少有正义感。因此，他所创造的业力，并在
 ？一定程度上，措施，这些措施

主席先生，我理解？的话，和正义的地方被人偷走我的东西，我没有我自己我的过
 错吗？我向？保证，我没有偷任何人。我还是太年轻了，这样做，因为我所有的生
 ？活，我靠我父亲的办公桌上，我需要给人类

泰德，我们计算世界的帐户，但我会告诉你：如果？没有被盗，？的物品可能不是
 ？睡在这里，？会不同意加入我Lhacillach和Lhskotc，和所有对话正在发生。还有
 ？一个原因，我们遇见了和总有一天和连接点，并了解它
 ？我明白？说有一天，他的财产将被偷走了他，虽然它不安慰我，我仍然缺乏
 ？苦难诱杀奖。如果是这样，？不傻

坐下来，告诉你一个故事：一个伟大的圣人命名大师Iakibo，智能镇陪同杨和他去
 各国教的光荣的智慧。他有严重的，公鸡灯。一天晚上，他来到一个小镇，人们需
 要智慧。之前，他可以？到镇，并与他们在夜间和黑暗交织。康师傅Iakibo决定，
 ？留在镇前不下去了

法师点燃的蜡烛，从风，狮子来吞噬他的驴子和狐狸吃了鸡。主他的不幸表示遗憾，但他对自己说：上帝，我会好，坏不？他的心脏停止跳动，他承诺，不会提高对？

黎明分手，他看到硕士，大火从镇上升。当他进入的时候，他发现一名男子，问：今晚在这里发生了什么事？

回答的人：镇的统治者与该国的国王争吵，王强盗和土匪发送的武装来和吃所有，屠杀我们的孩子和我们的妻子和我的生活1？少数要告诉的故事和传达要见减弱将被制成的镇，王乐到基？洛纳它

默哀一分钟后继续老人说
明白吗？我们不知道计算世界的帐户
也知道什么是好什么是坏的将不予考虑。我会告诉你一个故事

旧中国曾经是一个年幼的儿子和一匹马
中国人生活在一个小村庄？

有一天，马逃脱从马厩

村民们来到中国有句古话，“它是如此糟？
老人问：“怎么知道它是好还是坏

次日，马回来了。与他的许多野马。该名男子和他的儿子开了稳定的门
和所有的马走了进去

村民们告诉老人，“这是多么的伟大

他们回答说，“怎么知道它是好还是坏
一天 - 年轻的下跌而试图驯服的野马，一个？断了腿

村民们向他走来，并告诉老人：“是不是坏
老人回答说：“怎么知道它是好还是坏

随后赶来的军事和战争，杀害他们中的一些年轻人

但中国的儿子没有参加，因为他的腿断了
因此，我们怎么知道，如果事情发生是好事还是坏事

看到一个孩子吗

孩子：我当然明白

接着说：？是一个孩子，预计将有伟大的事情，我看？是一个年轻的年龄狩猎的智慧。？特别的孩子。我毫不怀疑有一天，这将是重要的老师，我问你，？答应我遵守

孩子：询价

该名男子说：“如果？赢了很多要学习的智慧，为自己的信用，因为它创建。？将学习如何教和进行的，如果？听我说，这样做，？将学习和教，做什么比保持这样一个人想要去确实是有去。但是，如果？学会明智地吹嘘和炫耀，？会很容易骄傲的人的眼中，争议和恶劣，在人类的眼中。因此，不要做夸耀的智慧冠，受到尊重，并通过金钱前嫌挖别人。智慧存在唯一的行动许多他的智慧，和它是像一株树，其分支机？乳房和基层罗宾，甚至所有的世界风来吹它没有Mzzin它了，因为它使用了他的智慧，看到多少真相是与盘踞在他的心脏，但所有他的智慧，往往他的行为是相似的那些其分支机构和基层乳房罗宾，以及风来和Okrito和打开他的脸离的智慧Mstcht和他是他得知，犯了一个错误的话人类的智慧和不打扰听他的，因而成

？为什么，他已经了解到对他混乱的事情总是重复Limodc，并谦虚的生活方式给大家，并准备通过在天花板上，从每个人学习

？这是一个非常聪明的人，谁不布什向任何人学习
最好不要一个星期

תרגום היומן

יומן יקר,
תאריך: 08/12/512

הלילה הזה שחור ועמוק בשבילי יותר מכל שאר הלילות. היום אני מבין מה שלא הבנתי כל חיי: לא כולם זוכים להכיר את הסנסאי.

"החכמה תחייה את בעליה, ועל כן אם יקראו בני האדם בספרי גם אם זה יהיה לאחר פטירתי מן העולם, גופי אמנם ינוח מתחת לאדמה אך רוחי תנשב ותחיה בו. אני בוכה על בני האדם המתהלכים בעולם ללא סיבה, ולא ידעו אחריתם, נראים הם בעיני כמתים בבית הקברות." זה היה יומו האחרון...ואלו... היו מילותיו האחרונות של הסנסאי.

השתדלתי כל ימי להיות כעבד המשמש את הסנסאי שלא על מנת לקבל פרס, ועל כן נקבעה והשתרשה החכמה שלימדני עד שלא ניתן לעוקרה כלל ועיקר.

נולדתי בעיירת שיאן שבסין. אני חושב שאני בר מזל שזכיתי ללמוד מפיו של הסנסאי. אני לא בטוח שהבנתי כל מה לימדני, אבל לפחות ניסיתי.

"עיקר חכמתו של אדם לומד הוא בלילה" היה נוהג לומר, ואכן כל שיעוריו הוא לימד בלילה עד שזרחה השמש.
בכל יום לפני כל שיעור, הייתי נעמד בחוץ, משתהא קמעא, נושם מספר נשימות איטיות ואומר לעצמי: "אני אדם ריק, אין בי כלום" הכנתי עצמי לקבל את אור החכמה, נכנס לחדר ביראת כבוד, מרכין ראשי לפני הסנסאי כאות כבוד ומתיישב על הכרית.
על אף שתקופה ארוכה הייתי תלמידו של הסנסאי, מעולם לא הקלתי ראש לידו, כל מה שאמר לי עשיתי בבחינת ציווי אפילו אם זה היה הכנת לונגינג פשוט.

השיעורים התקיימו במבנה הסמוך לביתו, ועל כן תמיד הייתי התלמיד הראשון שחיכה בפתח ביתו לנשוא את כליו. וכשהדלת הייתה נפתחת, הייתי רץ לעברה להרים את חפציו. גם בשיעור הקפדתי על כבודו מאוד ואפילו בדברים קטנים שרוב בני האדם לא מייחסים להם עניין, לדוגמא: בשיעור היו כריות אדומות ושחורות. רוב הכריות הן אדומות פשוטות, והשחורות המעטות נחשבות למכובדות ויפות יותר מהאדומות.
מעולם לא התיישבתי לפני הסנסאי על כרית שחורה. ואם הגעתי לשיעור ובמקום שבו אני מתיישב הייתה כרית שחורה, מייד החלפתיה בכרית אדומה.

באמת אהבתי וכיבדתי את הסנסאי שלי. כל
חכמתי למדתי ממנו. שקוד הייתי בכל שיעור
ושותה בצמא את דבריו מרווי הנפש.
את כל חיי העתקתי ליומן אישי, כדי שבעתיד
בני ובן בני יוכלו לטעום בקלות מן החכמה
שהייתה קשה לי להשגה.

20/05/509

יומן יקר,

笨 היום הילדים בשכונה קראו לי "הטיפש"
כי פעם אחת הלכתי יחף באזור של קוצים,
ומהלחץ במקום לרוץ לאחור, המשכתי קדימה
ונכנסתי עמוק לאזור הקוצני.
שבועיים לאחר מכן לא יכולתי לדרוך על
כפות רגליי.

אני חושב שאבא נורא מתבייש בי ואני נורא
עצוב מהמחשבה הזו.
אני לא רוצה לשחק יותר בשכונה הזאת עם
הילדים האלה.

אבא לקח אותי לשיחה ושאל אותי אם אני
מסכים ללכת לעיר לוו יאנג שבה כל החכמים
הסינים.
אבי תמיד היה אומר לי שכדאי לי ללכת
ללמוד איפה שיש חכמים, אפילו אם אהיה
נער שליחיות פשוט.

זוהי היה לשונו: מי שנכנס לחנות בשמים, ריח בשמים נדבק בו.

בכל פעם שאבא אמר לי את זה הייתי נעלב, חשבתי שאבא מסלק אותי מביתנו בעדינות. עד שהתבגרת...אבא דיבר מהלב: דברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל הלב, ובאמת יום אחד החלטתי ללכת ללוו יאנג, עיירת החכמים לחפש את הסנסאי.

"בני, לך והבא כבוד למשפחתנו" התרגש אבא והמשיך בגרון ניחר: "אם ברצונך לגדול, להיות גבר שבגוברין ולהיות חכם, הפוך את ביתך למקום שבו מגיעים ומתוועדים החכמים, השפל עצמך בפניהם, התאבק בעפר רגליהם ושתה בצמא את דבריהם."

יום אחד זה באמת קרה, בעודי נער בן 15 ולא מכיר את העולם, הלכתי לדרך לא ידועה, אל עיר שאיני מכיר, לבדי.

חיבקתי את אבא, קפצתי על החמור, הנחתי את הקוף על הברכיים: "הוייססאא"

"שמור על עצמך ילדי הקטן" צעקה אמא למרחוק, נפנפה במטפחת עד אשר נעלמתי באופק הזהוב.

יום אחד כשהייתי מהלך בדרך, פגשתי אדם אחד, נתן לי שלום והחזרתי לו שלום. שאלתי אותו: מהיכן אתה?

ענה לי: מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני

אמרתי לו: ולאן פניך מועדות?

ענה לי: אל עיר של עושר וחיים טובים, ודצ'ין שמה.

תמהתי על פועלו והשבתי: "האם אתה מוכן לעזוב את החכמה בשביל אבנים צבעוניות ומתכות זוהרות...? מהמקום ממנו אני בא מעריכים חכמה כדבר החשוב והיקר ביותר בעולם. ואפילו אם אתה נותן לי כל כסף, זהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני דר אלא בצל החכמה, על כן עזבתי את אבי ואמי לתור אחר החכמה."

האיש הזר הביט בי כאילו אני משוגע

"בן כמה אתה ילד?" שאל

"חמש עשרה" השבתי

"אתה באמת חושב שאתה יודע מה אתה

רוצה בגילך? להחליט מה נכון ומה לא,

ויתירה מכך, אף לשפוט את דרכו של אדם

זר?" שאל

"אם היו אלו מחשבותיי מילא, אבל כל מה

שאני יודע, מן החכמים והזקנים אני יודע. מהם

אני לומד" השבתי שוב

"ואם אתה טועה, אתה לא חושב שאתה

מבזבז את חייך בהבלים?" שאל הזר

האמת היא שלא ידעתי מה לענות לו, אז

שאלתי: "ומה אתה מציע לי לעשות?"

האיש הזר השתתק. גם הוא לא היה לו מה לענות.

"אבי לימדני שעלי לשמוע לזקנים ממני, וכך היה אומר: "הלומד מן הקטנים דומה למי שאוכל ענבים שעדיין לא התבשלו או כמי ששותה יין מגתו . והלומד מן הזקנים דומה למי שאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן . על כן, במקום שיש בו זקנים אני הולך לדור. לעיר לוו יאנג" עניתי בהתלהבות.

"אביך ביקש ממך לחפש אחר הסנסאי שלך?" שאל הזר
"אמת" השבתי

הזר חייך קלות ואמר:

"כשתגיע לעיירת לוו יאנג, תלך אליו, הוא נחשב הסנסאי של כל העיירה. אומרים שהוא החכם ביותר בסין, אך אני רואה את הקוף הקטן שאיתך, אתה לא יודע שאסור להכניס קופים אל לוו יאנג?"

"מדוע?" שאלתי

"הקוף היא החיה היחידה שדמותה מזכירה את דמות האדם, הם לא מאמינים לטענה

שהאדם הוא פרי יצירת הקוף ועל כן סולדים
ממנה ומנדים אותה." אמר הזר

"אז מה אעשה?" שאלתי

"תן לי את הקוף וכשאחזור עשיר, אשלם לך"
אמר הזר

"טוב, תודה אדוני". מסרתי את הקופיף לכתפו
של הזר, קדתי קידה והמשכתי בדרכי

בעודי הולך, תהיתי לעצמי: "איך אדם מסוגל
לבזבז את חייו ולא לתור אחר החכמה? כמה
מסכן אותו האיש"

ריח המדבר השומם נדף מכל הכיוונים, הייתי
במרכז של שום מקום.
השמש כבר מנמיכה גובהה, הערב מגיע. אני
חושב שאלון כאן הלילה.

21/05/509

בוקר טוב יומן יקר,
אמשיך בדרכי. הלילה של המדבר קר מאוד.
מוזר איך הקיצוניות במדבר מביעה עצמה.
הלילה קר מאוד לעומת היום שהוא חם מדי.

"ילד מה אתה עושה פה?" התקרב זקן עטוף
בגלימה שחורה. נדמה לי כי כך נראים
הצוענים

"אני בדרך ללון יאנג אדוני" השבתי

"ילדון, אתה נראה חיוור נורא, אני מבין
שהלכת לאיבוד, אם ברצונך לאכול ולשתות
בוא איתי ואסייעך"
הצימאון גבר ומלאי המזון והשתייה אוזל, אולי
עדיף באמת שאלך איתו. חשבתי.

הצועני האכילני והשקני מנווה מדבר השוכן
ליד אוהלו

- "מהיכן באת"

- "משיאן"

- "ולאן אתה הולך לבדך במדבר המסוגל
להרוג כל יצור חי?"

- "אינני מפחד כי אבי שלחני, אני בדרכי ללון
יאנג"

- "אביך שלחך? מדוע? איבדת משהו?"

- "אני רוצה ללמוד חכמה ומוסר מהסנסאי
שלי"

- "הוֹוֹוֹו, (אמר בזעקה) לא פגשתי הרבה אנשים בחיי ובפרט לא צעירים כמוך שחשקה נפשם ללמוד חכמה ומוסר. מסע מעניין אתה עובר, הספקת ללמוד משהו עד כה?"

- "אני לא מבין את השאלה, עדיין לא הגעתי ללוו יאנג"

- "וכי הינך חושב שרק בלוו יאנג תלמד חכמה, הלא החכמה מאין תמצא, ומכל מקום תדרשנה, נסה לחשוב על מסעך"

- "אמממממ..."

יומן יקר, האמת היא שגמגמתי הרבה, לא ידעתי שאפשר ללמוד מן הדרך...לא עברתי יותר מדי דברים. אתמול פגשתי באיש שלקח לי את הקוף וזהו. אז סיפרתי לזקן שפגשתי איש זר שנתתי לו את הקוף

- "בוא, הבט למרכז המעיין, אתה רואה את הגולגולת שצפה על פני המים?"

- "כך"

- "גולגולת אינה צפה על פני המים כך סתם, מישהו הטביע אדם והשאיר את גופתו ללא קבורה"

- "אני לא מבין מה אדוני רוצה להסביר לי"

- "דע לך שהעולם עובד על פי הקארמה:
האדם הזה הטביע בעבר מישהו ומי
שהטביע אותו יוטבע על ידי אדם אחר. כך
עובד העולם."

- "ומי אמר שכך הוא?"

- "הייתכן שבורא כל הארץ לא יעשה
משפט? אם ניחנת בחוש הצדק, מי שברא
אותך הזין בך את החוש הזה, אז בוודאי
שגם בו יש חוש צדק לפחות כמו שלך. על
כן, הוא ברא את הקארמה ובמידה שאדם
מודד כך מודדים לו."

- "אדוני, אני מבין את דבריך, הוא גנב
ממני את הקוף שלי, אך אני לא גנבתי קוף
מעולם. אני מבטיח לך שאני לא גנבתי
מאיש. אני עדיין צעיר מכדי לעשות זאת,
מכיוון שכל חיי סמכתי על שולחן אבי ולא
נזקקתי לאיש מבני האדם."

- "ילדון, אל לנו לחשבן חשבוננו של עולם,
אך יבוא היום ויתחברו לך הנקודות."

- "מבין אני מדבריך שיום יבוא וייגנבו ממנו
את חפציו גם הוא, אמנם זה לא מנחם לי."

- "צרת רבים נחמת טיפשים. אם כך, אינך טיפש.

שב ואספר לך סיפור: חכם גדול, מאסטר יאקיבו שמו, היה בעיירת החכמים לוו יאנג והיה הולך הוא ממדינה למדינה ללמד את החכמה המפוארה. היו איתו חמור, תרנגול ונר. לילה אחד התקרב הוא אל עיירה שבה אנשיה זקוקים לחכמה. טרם הספיק להגיע אל העיירה והלילה והחושך התערבבו להם. החליט מאסטר יאקיבו, ללון ממול העיירה ולא להמשיך בדרכו. הנר אותו הדליק המאסטר כבה מהרוח, אריה הגיע וטרף את חמורו ואת התרנגול אכל השועל. הצטער מאסטר יאקיבו על רוע מזלו, אך אמר בליבו: את הטוב מאת האלוקים אקבל, ואת הרע לא אקבל? נדם בליבו והבטיח כי לא ירים טרוניא כלפי אלוקיו.

הפציע השחר וראה מאסטר יאקיבו כי אש גדולה עולה מתוך העיירה. כאשר נכנס, הבחין באיש אחד ושאלו: מה אירע כאן בלילה?

השיבו האיש: מושלי העיירה היו בריב ומדון עם מלך המדינה, שלח המלך שודדים וליסטים מזוינים אשר הגיעו ואכלו כל ממונגו, טבחו את ילדנו ונשותינו ואני נשארתי חי במתי מעט לספר הסיפור ולהעבירו הלאה למען יראו וייראו שככה ייעשה לעיירה אשר המלך חפץ בקלונה.

כעבור דקת דומיה המשיך הזקן ואמר:
אתה מבין? אין אנו יודעים לחשב חשבוננו של
עולם.
גם לדעת מהו טוב ומהו רע לא תחשב.

אספר לך סיפור נוסף:

היה פעם זקן סיני ולו בן צעיר וסוס.
הסיני חי בכפר קטן .

יום אחד הסוס ברח מהאורווה .

באו אנשי הכפר ואמרו לסיני הזקן: "כמה שזה
רע."
שאל אותם הזקן, "מאיפה אתם יודעים אם זה
טוב או רע?"

למחרת חזר הסוס. יחד עמו הגיעו סוסי בר
רבים. האיש ובנו פתחו את דלת האורווה
וכל הסוסים נכנסו פנימה .

באו אנשי הכפר ואמרו לזקן: "כמה שזה טוב."

ענה להם: "מאיפה אתם יודעים אם זה טוב או
רע?"
יום אחר-כך נפל הצעיר בעת שניסה לאלף
את אחד מסוסי הבר ושבר את הרגל .

באו אליו אנשי הכפר ואמרו לזקן: "כמה שזה
רע."

ענה להם הזקן: "מאיפה אתם יודעים אם זה טוב או רע?"

לאחר מכן, באו אנשי צבא ולקחו את צעירי הכפר למלחמה, שבה נהרגו חלק מהם.

אבל את הבן של הסיני לא לקחו, כיוון שרגלו הייתה שבורה .
אז מאיפה אנחנו יודעים אם משהו שקורה הוא טוב או רע ?

אתה מבין ילד?

"משתדל" השבתי בתום היאה לנער בן 15

הצועני המשיך ואמר:
"אתה ילד, וצפויות לך גדולות ונצורות כי רואה אני שתר אחר החכמה אתה מגיל צעיר. ילד מיוחד אתה. אין לי ספק שבבוא היום תהיה סנסאי חשוב, אבקש ממך דבר מה ותבטיח לי לקיימו"

- "שאל נא" השבתי

- "אם תזכה ללמוד חכמה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נוצרת. תלמד על מנת ללמד ולקיים, ואם תקשיב לי ותעשה כן: אתה תזכה ללמוד וללמד, תדע ממה להישמר ומה לעשות כי בדרך שבה אדם רוצה ללכת לשם הוא אכן הולך. אך אם תלמד כדי

להתגדל ולהתפאר בחכמה, אתה תהיה קל
בעיני בני האדם כי הגאה שנוא ומשוקץ בעיני
בני האדם. על כן, אל תעשה את החכמה
כעטרה להתגדל בה ולקבל כבוד, ולא
כקרדום לחפור באמצעותה ממון מידי אחרים.
החכמה מתקיימת רק במי שמעשיו רבים
מחכמתו, והרי הוא דומה לעץ שענפיו מעטין
ושורשיו מרובין, שאפילו כל הרוחות שבעולם
באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו,
מכיוון שהוא משתמש בחכמה שלו ורואה עד
כמה אמת היא ומתקבעת בתוך ליבו, אך כל
שחכמתו מרבה ממעשיו הוא דומה למי
שענפיו מרובין ושורשיו מעטין, והרוח באה
ועוקרתו והופכתו על פניו מכיוון שהחכמה
משתכחת ממנו והוא מבלבל בין הדברים
שלמד וישגה בדברי החכמה ובני האדם לא
יטרחו עוד להקשיב לו, ועל ידי כך כל מה
שלמד הופך להיות כנגדו.
ותמיד חזור על לימודך, והווי שפל רוח בפני
כל אדם, והיה נכון ללמוד מכל מי שהדרך
תקרה בפניך
כי באמת חכם הוא מי שאינו בוש ללמוד מכל
אדם.
מן החכמה לא ניתן לשבוע"

"בני, עד כאן מיומנו של אותו הילד. הילד הזה
כבר איש זקן.

הוא מצא את הסנסאי שלו, גדל והפך להיות
סנסאי בעצמו.

ברצוני שתחקור את נפשך ותמצא את
הסנסאי שלך. כבר לא ילד אתה כי אם נער
בן טובים." אמר האב לנער

"אעשה כדברייך" השיב הנער
נשק האב למצחו של בנו.

"הילד מוכן" הגביה האב את קולו לעבר האם

רצה האם לחבק את בנה

"שמור על נפשך למעני" אמרה בהתרגשות
ודמעה זלגה על לחיה

טרם תצא למסע חיירך, ברצוני להודיעך בני כי
שם הסנסאי שלך הוא לי פארג צ'ונג.

הוא שוכן בעיירת לוו יאנג, עיירת החכמים,

אך אין בן אדם שיראה לך את הדרך אל

הסנסאי, אלא כולם יסבירו לך מה עליך

להבין כדי לגלות את הדרך בעצמך.

אף אחד לא יראה לך את ביתו

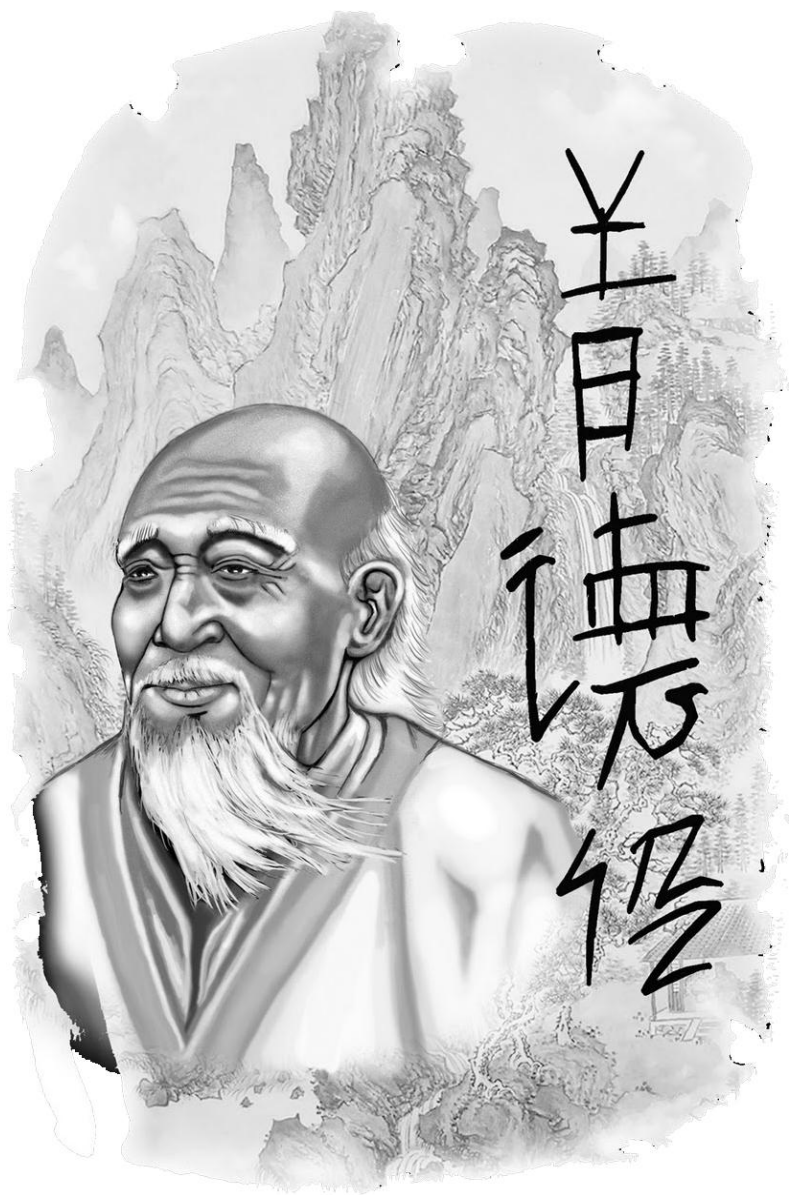
אצלנו, מזה מאות שנים, כל נער המגיע

לבגרות ובשלות, יוצא למסע חייו לפגוש את

הסנסאי שלו. כאשר הוא פוגשו, הוא חוזר

לביתו והופך לסנסאי בעצמו.

הגיע זמנך ללכת בני.



האב סיים לומר את דבריו, לגם מכוסו בפעם
האחרונה, קם מכיסאו ופתח את הדלת
בהתרגשות.

הנער יצא לדרכו, רכוב על חמורו ועל כתפו
הקוף הקטן כמו הנער מהיומן שהקריא אביו.

אחרי חודשים ארוכים סוף כל סוף לוו יאנג
נראתה באופק. התרגש הנער

בהתקרבו אל העיר תהה: "וואו אילו שערים
גבוהים, מרוב שהשערים מגיעים עד לשמיים
הכחולים, אי אפשר לראות את הסוף מסינוור
אור השמש.

לעיר חומה בצורה סביב לה, והשערים נעולים
בששלאות ברזל.

השערים עשויים עץ ישן וברזלים מעטרים את
סביבותיהן ובמרכזן כתוב באותיות קידוש
לבנה:

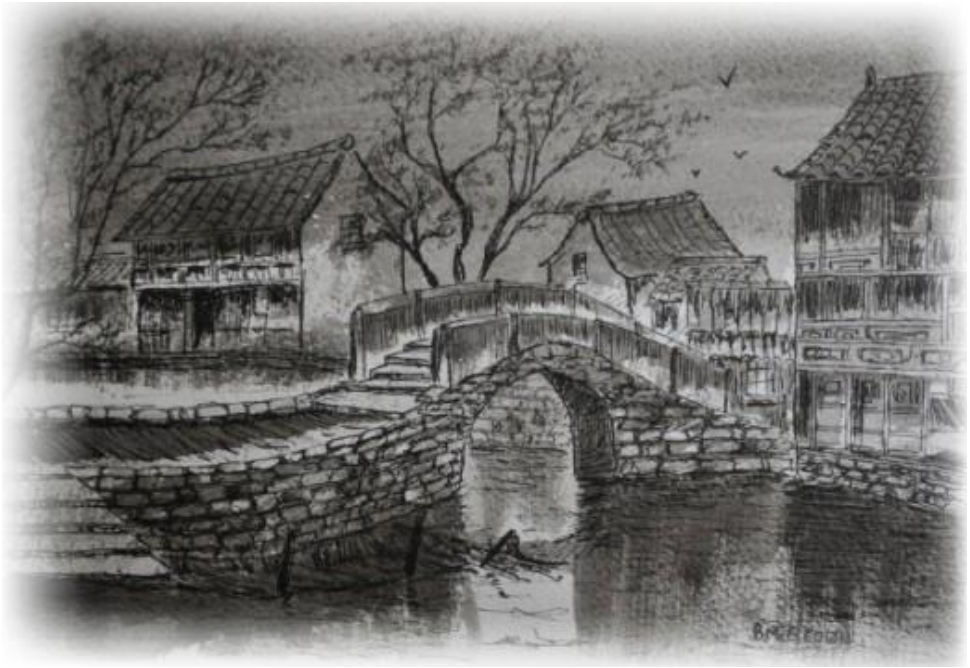
"לעולם ידור אדם במקום החכמה, ואל תאמר
שהיא תבוא אחריו, שחבריו יקימוה בידך ואל
בינתך אל תישען."



יש מראות בחיים שלא שוכחים, כמו תינוק
שנולד ואתה מביט בו בפעם הראשונה, כמו
מחזה ניצני הפרחים הנפתחים באביב, כמו
קשת אחרי הגשם.
השערים האלו היו מיוחדים מאוד.
אבל מהיכן נכנסים? השערים נעולים.
הנער קיבל את הרושם שרק מרכבות שוורים
מסוגלות לפתוח כאלו שערים ענקיים.

התקרב הנער כדי לבחון את השערים מקרוב,
ובאמת כשהתקרב ראה דלת קטנה המחוברת
במרכזו של אחד מהשערים.
ידית הדלת אכן נפתחה בקלות. הדלת הייתה
כל כך נמוכה שנאלץ להתכופף ולמשוך בכוח
את החמור.

לוו יאנג



לך אל החכם עצל, ראה דרכיו וחכם

שאל הנער: "סליחה גברת, את יודעת
במקרה איפה גר סנסאי לי פארג צ'ונג?"

השיבה הגברת: "עדיין אינך מוכן לפוגשו"

אמר הנער: "מדוע את אומרת כך? בגלל
שאני צעיר? אל נא תסתכלי על גילי
הצעיר אלא על רצוני הטהור"

אמרה הגברת: "לא ילד, אלא כי החמור
שלך נמצא הולך לצידך ואינך רכוב עליו"

שאל הנער: "אני לא מבין, את יכולה
בבקשה להסביר לי?"

ענתה הגברת: "חמור נועד לרכב עליו,
ואם אתה הולך לצד חמורך סימן שאינך
שולט בו ואם אינך שולט בחמורך, אינך
שולט עדיין בשכלך. לא תמצא את
הסנסאי עד שלא תהיה מוכן"

שאל הנער: "ואיך אדע מתי אני מוכן?"

ענתה הגברת: "אתה תפגוש אותו
כשבאופן טבעי אתה תתנהג הפוך ממה
שאתה רגיל"

"אילו מן דיבורים הם אלו?" תהה הנער
לעצמו

שאל הנער: "את יודעת איפה יש מקום
ללון כאן? אני חדש בעיר"

השיבה הגברת: "כן נער צעיר, בקצה
השני של העיירה ישנו מארח שבני העיירה
משלמים לו כל אחד מעט על מנת
לכלכלו, והמטרה היא שנערים כמוך יוכלו
לפגוש את הסנסאי שלהם. "

שאל הנער: "תודה גברת, ואיך אזהה את
ביתו של אותו מארח? "

השיבה הגברת: "אתה תזהה זה לא בעיה,
דלתו תמיד פתוחה בפני עוברים ושבים"

שאל הנער: "אוכל לשאול שאלה טרם
אלך? "

השיבה הגברת: "בוודאי"

שאל הנער: "מדוע שערי העיירה כל כך
גדולים, אמנם הכניסה קטנה עד שיש
להתכופף ואפילו את חמורי הצטרקתי
למשוך? "

השיבה הגברת: "עיירת לוו יאנג, מלאה
בחכמים זקנים יודעי דבר. בני האדם
מגיעים לכאן בצוואר עתק. זהו רמז
בעבורם לכופף גאונם אל מול חכמי הדור,
ועל ידי כך יוכלו לקבל החכמה. כמו כן,

שערי העיירה בעלי ריח חריף שחמורים
שונאים ונדחים מלהיכנס, וזה רמז לבעל
החמור שעליו להסיר החומר שאיתו כדי
לקבל החכמה, וזו גם הסיבה שאמרתני לך
שעליך לרכב על החמור ולא להיות לצידו.
תפקידך לרכב על החומר.

בעת שהותך כאן בעיירת לוו יאנג, אתה
תבין שהחיים הם שונים מכפי שהם נראו
לך עד כה. אני מקווה שתצליח במסעך
בחור צעיר, אך דע שרוב בני האדם חוזרים
בידיים ריקות ואינם מוצאים את הסנסאי."

ענה הנער: "תודה"

בהגיעו אל בית המארח חשב לעצמו:
"כמה טובים הם בני העיירה המקצים מממונם
כל אחד קמעא כדי לארח אורחים ואפילו
הציבו שומר על הפתח כדי לארח בטוב
ובמרב הנוחות את כל באי העיירה. עיר
הטובים צריכה להיקרא עיר זו ולא עיר
החכמים." שמח הנער בליבו



הנער: "שלום"
נשמע קול הד
המארח: "אני תיכף יורד"
השיב קול רחוק

הבית עשוי בטוב טעם ודעת, בית גבוה
ונאה. משובח בקורות האילן הטובים
ביותר. מחומם למדי בפנים וצבוע בצבעים
נעימים לעין.

מסביב לבית השתרעה לה גינה פרטית ירוקה
וזהרת.

כאשר הרוח נשבה, נשמעו קולות הבמבוקים
מתדפקים ואומרים שלום איש לרעהו

המארח: "שלום בני, מה ברצונך לשתות
או לאכול?"

הנער: "שלום לך, האם אתה הסנסאי
המפורסם?"

המארח: "הו לא, אני רק איש זקן ופשוט.
אתה רעב? צמא?"

הנער: "איני רוצה להיות למשא לך, רק
ללון באתי"

המארח: "חס ושלום, אינך מטריחני, כבודי
הוא שתרחץ רגליך, תאכל משהו לפני
שנתך ולאחר קימתך ותלך לדרכך בריא
חזק ושלם"

רוחו הנעימה של הזקן גרמה לנער להרגיש
בנוחות עילאית. לא התבייש כלל. הנער קיבל
הרגשה שהמקום יועד עבורו מרגע בו חצה
את קו החצר פנימה.

"כעת אוכל לחפש אחרי הסנסאי בשלווה"
חשב בליבו

הנער: " אפשר לשאול שאלה אדוני?"
המארח: "כן, בוודאי נערי"

הנער: "מדוע אתה מארח בחיבה יתירה
כל כך בני האדם העוברים והשבים?"

המארח: "לארח אורחים או עניים, זו זכות גדולה ומסייע למארח להיהפך לאדם להיות טוב יותר. בני האדם חיים בסבל של מלחמות, צער המחלות, דוחק הפרנסה, הרצון להשיג עוד ועוד... אין בני האדם חיים בשלוות עולמים, ואני קיבלתי על עצמי מצעירותי לתת לבני האדם ולא לרצות לקחת מהם, ועל ידי כך הם ואני מתאחדים ואוהבים אחד את השני ועל ידי כך אני חי חיי שלוה". זה הכלל בעיניי לחיי שלוה:

יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו, קל וחומר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים : כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי חכמה, וסופו יורש צער רב.



המארח: "מאין באת?"

הנער: "משיאך"

המארח: "ולאן פניך מועדות?"

הנער: "לסנסאי לי פארג צ'ונג"

המארח: "האם אתה מכין את עצמך
לקראת הפגישה עמו?"

הנערה: "אני לא מבין למה כוונתך, אני רוצה ללמוד אצלו, מה יש לי להכין?"

המארח: "אם כך, עדיין אינך מוכן לפגוש ולא תזכה לפגוש עד אשר לא תעבור מסע פנימי עמוק מאוד. איני יכול להדריך או לכוון אותך, אך אם תבין את הרעיון של דבריי אז אולי תזכה לראותו."

הנערה: "מה זאת אומרת?"

המארח: "היקום בו אנו חיים עובד כמגנט למחשבות שלנו. מה שאתה מאמין בו, זה מה שאתה מושך אליך. הסנסאי מאמין שרק אנשי אמת יכולים לפגוש אותו, ובאמת לאורך השנים ראיתי כאן עשרות צעירים מגיעים כדי לפגוש את הסנסאי, כאשר בסופו רק מתי מעט זכו באמת להכיר את הסנסאי"

הנערה: "למה? הוא מתחבא?"

המארח: "הוא לא מתחבא, הוא נמצא באותו המקום כל הזמן, אלא שאין איש המסוגל להדריך אותך אליו. אתה צריך למצוא את הדרך בעצמך. כפי שאמרתי: איני מסוגל ללמד אותך את הדרך לסנסאי, אבל אתן לך אבן דרך שאולי תועיל לך בחיפושך:

שאלתי אותך מאין באת, השבת מעיירת
לוו יאנג
שאלתי אותך לאן פניך מועדות, השבתני
לסנסאי לי פארג צ'ונג"

הנער: "אמת דיברתי"

המארח: "יש אמת מדויקת יותר. הסתכל
בשלושה דברים ידידי הצעיר, ואין אתה
טועה בחיך:
מאין באת? מטפה סרוחה .
ולאן אתה הולך? למקום עפר רמה
ותולעה .
ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון? לפני
מי שברא את העולם כולו

הנער: "ואם הייתי עונה כך, זה היה עוזר לי
להגיע לסנסאי?"

המארח: "הגיע הזמן לנוח, בוא והראה לך
את חדרך."



הבוקר הפציר

הנער: "בוקר טוב אדוני, היכן אתה?"

המארח: "אני בגינה, בוקר טוב ידידי
הצעיר, היאך ישנת?"

הנער: "ישנתי טוב! תודה רבה. הוּו איזה
צמחיה יפה יש לך כאן"

המארח: "אני משקה אותם עם הרבה חום
ואהבה, בוא ואכין לך משהו לאכול"

איזו שלווה יש לזקן הזה. כך הוא חי כל הזמן? בחיבוק ביתו וטיפוחו?
הציפורים מרגישות את השלווה השורה בביתו של הזקן הסיני, ונכנסות לביתו תדיר, פורחות בתקרתו כאילו היה זה חצרן הפרטי.
כאן כולם מרגישים חופשי. איזה איש קסום עם בית קסום. חשב הנער

המארח: "האוכל מוכן"
הנער: "אדוני, אולי תלמד אותי דבר חכמה טרם אלך לי לדרכי"
המארח: "אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום. ותמיד מאוד מאוד הוא שפל רוח, שתקוות אנוש רמה."

הנער: הבנתי הכל, אבל מדוע עליי להיות שפל רוח תמיד? זה לא יכניס אותי לדיכאון תמידי?"

המארח: "אם אתה רוצה שלום סביבך, אל תתגאה על בני האדם. אם תזכור שחייך כצל עובר ואם תזכור יום המוות בכל יום, לא תריב עם בני האדם על דברים החולפים, לא תכעס על שום דבר, כי החכמה היא נר לרגלך ואור לנתיבתך."

הנער: "אני מבין."

המארח: "כבר הבנת שעיירה זו אינה
מתנהלת כפי שאר הממשלות? מטרטנו
היא לסייע לבני האדם להכיר את
הסנסאי."
הנער: "התואיל בטובך להראות לי הדרך"
המארח: "בוא, ואקחך אל המקום הקרוב
לביתו"

המארח השאיר את דלת הבית פתוחה
למקרה שיגיעו אורחים נוספים ויחפשו מקום
ללון ולהשביע נפשם.
השניים הלכו אל גן שבו שיחקו הילדים

המארח: "מה אתה רואה?"
הנער: "ילדים משחקים"
המארח: "הבט צעד אחד קדימה."
הנער הבין כוונת המארח, הסיר מבטו מגן
הילדים והביט סביב. הביט והביט עד שראה
שלט ובו כתוב

הילודים למות ;
והמתים להחיות ;
והחיים לידון,
לידע להודיע ולהיודע שהוא אל, הוא היוצר,
הוא הבורא ,
הוא המבין, הוא הדיין, הוא עד, הוא בעל דין,
והוא עתיד לדון .
ברוך הוא, שאין לפניו לא עולה ולא שכחה

ולא משוא פנים ולא מקח שוחד, שהכל שלו .
ודע שהכל לפי החשבון .
ואל יבטיחך יצרך שהשאול בית מנוס לך ,
שעל כורחך אתה נוצר ;
ועל כורחך אתה נולד ;
ועל כורחך אתה חי ;
ועל כורחך אתה מת ;
ועל כורחך אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני
האלוקים

הנער: "ומדוע השלט הזה נמצא ליד גן
המשחקים של הילדים?"
המארח: "כדי ללמד הילדים, כי המלמד
ילד למה הוא דומה? לדיו כתובה על ניר
חדש.
והמלמד זקן למה הוא דומה? לדיו כתובה
על ניר מחוק.
על כן, אנו מלמדים את ילדינו בעודם תינוקות
את ערך החיים. אם אתה רוצה להכיר את
ערך החיים, לך אל בית הקברות.
וכך עשה הנער

שומר הקברים



אם חשקה נפשך להעריך את חיך
לך אל בית המתים

הלילה.

תקופת זמן אשר התברך ביכולת להוציא את
המחשבות התקועות בליבו של האדם לחלל
האוויר.

הלילה. הבכי. הדיכאון. העצבות. הבדידות.
אני. הוא.

זהו הלילה. כשהכוכבים מאירים אבל לא
באמת.

כשהחושך רודף אחריו בכל פינה.
הלילה מפחיד עד כדי כך שאפילו הצל בורח
בלילה וחוזר עם זריחת השמש.
הצרצרים מצרצרים בלילה כי השקט מפחיד.
אבל יש מקום שקט יותר ומפחיד יותר
מהלילה – המקום הזה הוא בית הקברות.

הנער: "שלום אדוני, האם אתה הסנסאי
המפורסם לי פארג צ'ונג?"

שומר הקברים: "הו לא, אני רק שומר בית
הקברות לתקופה קצרה"

הנער: "מדוע בית קברות צריך שמירה?
ומדוע לתקופה קצרה?"

שומר הקברים: "הוא באמת לא צריך
שמירה, אבל במשך חודשים ארוכים
חיפשתי סנסאי מיוחד מאוד, ולפני שלושה
עשר ימים מצאתי את הסנסאי שלי ומכיוון
שעליי להבין מה לימדני, החלטתי לשהות
כאן תחילה עד אשר ישקעו בי הדברים."

הנער: "מה הוא לימד אותך?"

שומר הקברים: "אוהו, הרבה מאוד"

הנער: "תוכל ללמד אותי דבר אחד או
שניים?"

שומר הקברים: "הכל נתון בערבון, ומצודה
פרוסה על כל החיים. החנות פתוחה, והחנווני
מקיף, והפנקס פתוח, והיד כותבת, וכל הרוצה
ללוות יבוא וילווה, והגבאים מחזירים תדיר בכל
יום, ונפרעים מן האדם מדעתו ושלא
מדעתו, ויש להם על מה שיסמוכו, והדין דין
אמת, והכל מתוקן לסעודה."

הנער: "אני זקוק להסבר"

שומר הקברים: "החיים הם זמניים, אף אחד לא יחיה לנצח, בני האדם נולדים ומתים. נולדים ומתים. בני האדם הולכים בגאון. ראשם זקוף ומותניהם שנוסות כיוצאים למלחמה.... "

שתק שומר הקברים, נשם באיטיות...הוסיף ואמר:
"וכולם...ללא יוצא מן הכלל...מסיימים חייהם בכפיפה מביטים על הקרקע אליה הם עתידים להגיע."

הנער: "זה כבר למדתי ממארח העיירה, זו הסיבה שהגעתי עד הנה לבית הקברות, אך מהי התכלית של כל זה?"

שומר הקברים: "תפקידך הוא להפנים ולהבין כל זאת ולנהוג בצניעות, לעשות מעשים טובים ולסור מן הרע. לב טוב הוא עיקרו של עולם.

אם ברצונך להיות נמנה בין האנשים הטובים הקפד על שלושה דברים אלו ותוכל להיות מתלמידיו של הסנסאי: עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה. אך אם תלך בדרכים האחרות, ההופכיות לאלו שהן: עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, לא תוכל להיות לעולם מתלמידיו של הסנסאי אלא תהיה לעולם כבוש ביצרך. וסגור בחיך.

אספר לך מעשה שהיה כאן בעיירה עם אחד
המאסטרים החשובים ביותר

חמשה תלמידים היו לו לאותו המאסטר ואלו
הן :
מולאן
שאנג
שאן יו
חוואטו
סאנלו טאנג

הוא היה מונה שבחן .
מולאן, בור סוד שאינו מאבד טיפה .
סאנלו טאנג, אשרי יולדתו .
שאנג חסיד .
שאן יו סר מרע .
חוואטו מעין המתגבר .

הוא היה אומר: אם יהיו כל חכמי סין בכף
מאזנים, ומולאן בכף שנייה, מכריע את כולם .

סנסאי יו יאן חברו אומר משמו : אם יהיו כל
חכמי ישראל בכף מאזנים
ומולאן אף עימהם, וחואטו בכף
שנייה, מכריע את כולם .

אמר להם הסנסאי: צאו וראו איזוהי דרך ישרה
שידבק בה האדם. חזרו התלמידים וכל אחד
מסקנה אחרת בפיו:
מולאן אומר: עין טובה .
סאנלו טאנג אומר: חבר טוב .
שאנג אומר: שכן טוב .
שאן יו אומר: הרואה את הנולד .
חואטו אומר: לב טוב .
אמר להם הסנסאי: רואה אני את חואטו
מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם .

אמר להם צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק
ממנה האדם . חזרו התלמידים וכל אחד
מסקנה אחרת בפיו:
מולאן אומר: עין רעה .
סאנלו טאנג אומר: חבר רע .
שאנג אומר: שכן רע .
שאן יו אומר: הלווה ואינו משלם .
מי שלווה מן האדם, כלווה מן האלוקים
לוה רשע ולא ישלם, ואדם טוב חונן ונותן .
חואטו אומר: לב רע .
אמר להם: רואה אני את חואטו מדבריכם,
שבכלל דבריו דבריכם .

שומר הקברים: חואטו היה תלמידו
המצטיין של הסנסאי שלו, לימים הוא
הפך בעצמו לסנסאי של העיירה.

הנער: "מעניין מה היה הסוד של חוואטו שגם זכה להיפגש עם הסנסאי שלו וגם למצוא חן בעיניו. "

שומר הקברים: "הוא היה מוכן לשמוע דברי אמת. זה הכל. האם כבר נפגשת עם אנשים בעיירה? "

הנער: "כן, אני כבר כאן מספר ימים"

שומר הקברים: "ומה למדת? "

הנער: "כלום, כולם מדברים על המוות כל הזמן. בגלל זה הגעתי לכאן. אף אחד לא באמת הועיל לי מלבד האנשים הטובים והנחמדים שבזכותם אני מקיים את גופי. "

שומר הקברים: "חשבת פעם שכולם מנסים לעזור לך ואתה מתנגד לקבל את העזרה? "

הנער: "זה לא ייתכן, הגעתי ממדינה למדינה. במקלי עברתי את הנהר החוצה ביניהם, בוודאי שאני מוכן לקבל כל עזרה."

שומר הקברים: "תלמד להקשיב לרוח חבר. ותזכור: הדברים הפשוטים ביותר בחיים הם המיוחדים ביותר; רק אנשים אמיתיים מסוגלים להבין אותם. אני לא

שונה ממך. גם אני כמוך הגעתי לעיירת לוו
יאנג כדי לפגוש את הסנסאי שלי. אמרו לי
שהוא נמצא כאן ואכן הגעתי לכאן. כאשר
מצאתיו ולמדתי ממנו, החלטתי מדעתי
להגיע לכאן לשהות בבית הקברות כדי
להתבונן בחיים. "

הנער: "וכי הרוח מדברת? "

שומר הקברים: "מדברת דיבור באותיות
אמנם לא, אבל בוודאי לוחשת ועליך
להבין הלחישות. כאן בבית הקברות אין
לך מחסה והטבע ידבר אליך. רק נסה
להקשיב לו. אתה מוזמן להישאר פה עמי
עד אשר יחשך וגם אני אלך לי.
בינתיים שאתה כאן תתאחד עם הטבע.
הבט סביבך. לא בכל יום אתה מבקר
בבית הקברות. האלוקים מאזין לנו. תיכף
תקבל תשובה מהאלוקים."
שומר הקברים הביט באופק הזהוב ושתק.
הנער התנהג כמותו.

לפתע,

הרוח נשבה בחוזקה, שרקה וזעקה...
הנער חיבק את גופו מחמת הצינה
והתעטף במעילו.
ככל שנשבה הרוח יותר בחוזקה כן התחזק
חיבוקו של הנער את עצמו.
עולם כמנהגו נוהג, וכעבור זמן שאינו
ממושך הרוח שקטה.

השמש הביטה בנער ובשומר הקברים
בחיוך והחלה לחמם גופותיהם.
שומר הקברים לא זע, הוא המשיך להביט
אל האופק והפעם בצחוק גדול.
הנער שלא סבל את משך החום הרב,
הוריד מעילו ונשאר בגופייתו.
זיעה חמה נזלה ממצחו אל פניו המודאגות.
"איך אוכל להחזיק כך מעמד עוד זמן רב"
חשב לעצמו

שומר הקברים: "תיכף זה ייגמר, השמש
תשוב לחומה הטבעי והרוח תקרר את
גופך הנוטף."
ובאמת כך היה.

הנער: "הבנתי!!! זעק

שומר הקברים: "באמת הבנת?"

הנער: "כן, כאשר הרוח התנגדה לי, התנגדתי
לה בחזרה בכל תוקף ולא הסכמתי שתנצחני,
אמנם כאשר הרוח ליטפה, הסכמתי להשיל
מעליי את בגדי המלחמה.
אם אני מבין, כך גם עליי לנהוג ככלי ריק
ולקבל את החכמה ולהפנימה ולא להתנגד
לה."

שומר הקברים: "ברוך תהיה ויהי אלוקיך
עימך. לך לשלום."

איש הקוף



הו הו מי הוא זה ואיזה הוא אשר רוצה

לראות קוף רוקד ושר

אפשר לקפוץ לעיירה הסמוכה לראות הרבה

כאלו או כאן על השטיח האדום

הו הו מי הוא זה ואיזה הוא אשר רוצה לראות

קוף רוקד ושר

אפשר לקפוץ לעיירה הסמוכה לראות הרבה

כאלו או כאן על השטיח האדום

איש הקוף: "נו נערי, רוצה לראות קוף רוקד
מקפץ ושר? "

הנער: "קוף רוקד ומקפץ ראיתי בעבר, אבל
איך הוא שר? זה מעניין"

איש הקוף: "אם תשים 5 יואנים הוא יעשה כל
אשר תבקש"

הנער: "תודה אבל נער צעיר אנוכי, ומשפחתי
איננה איתי, אני כאן במסע חיפוש אחר
הסנסאי לי פארג צ'ונג, אוכל לשלם לך אם
תסייעני למצוא אותו, אך לא אבזבז את ממוני
על דבר החולף"

איש הקוף: "הו הו מי הוא זה ואיזה הוא אשר
רוצה לראות קוף רוקד ושר, אפשר לקפוץ
לעיירה הסמוכה לראות הרבה כאלו או כאן
על השטיח האדום"

הנער: "אדוני, והאם כך הוא שלא תתייחס
אלי אם אין אני משלם? "

איש הקוף: "ופרנסה מדיבור לא תהיה לי"

הנער: "בוודאי שתוכל לסייע לי, שהרי אתה
יושב כאן ומכיר את כל בני העיירה"

איש הקוף: "לא אשיבך דבר ללא מטבע"

הנער: "הנה, עשה בו כטוב בעיניך, אך את ברכתך אבקש, והמידע אשר אני זקוק לו מידך אדרוש. הממון הוא כל מה שיש לי בדרך, ואיך אוכל להשיב נפשי ללא מזון ושתייה ואתה לקחת את אשר היה בידי? אך אם תסייעני במידע אשר בו חשקה נפשי, אהיה מוכן אף לשלם יותר."

איש הקוף: "ומדוע לא שילמת לי יותר?"

הנער: "וכי שווה אתה יותר? הלא עדיין לא פרסת לרעב לחמך, ואני רעב וצמא למידע אשר סברתי כי יש בידך אותו והיכן הוא?"

איש הקוף: "נערי, נערי, הלא ידעת כי אין אדם בארץ אשר יגלה לך את סוד הימצאו של הסנסאי ומדוע שילמת אם כן"

הנער: "ברצוני שתורני את הדרך, אולי תאיר את הנר לרגליי ואמצא את המידע כאור לנתיבתי."

איש הקוף: "את מי פגשת לפניי?"

הנער: "את שומר הקברים פגשתי לפניך"

איש הקוף: "אם כך, בטח כבר למדת על אפסיותך, וסופך קבר, רימה ותולעה, האם הפנמת את דבריו?"

הנער: "לא אוכל"

איש הקוף: "ומדוע זאת תדבר כך?"

הנער: "כי על אף שאני מבין שיום יבוא ואקבר מתחת לאדמה אשר אני דורך עליה היום, עדיין צעיר אני וכוחותיי במותניי כדי לדעת זאת ידיעה גמורה כפי שהזקנים יודעים."

איש הקוף: "אמת דברך, ניכר מדברך כי אתה קרוב להבנה העמוקה."

הנער: "ומה אתה תלמדני?"

איש הקוף: "מאמין אני כי כל אדם פוצה פיו מאת האלוקים הוא, ומכיוון שהשיחה איתך הגיעה למשהו שחסר בך, והיא התובנה האמיתית וההפנמה שגם אתה תיפטר ואין לך להתגאות במאומה מכל דבר שבעולם, על כן אלמדך להפנים זאת. בן כמה אתה בני?"

הנער: "17"

איש הקוף:

"בן חמש שנים למקרא ;

בן עשר לשינון ;

בן שלוש עשרה ללימוד מעשים טובים ;

בן חמש עשרה לעיון השכל ;

בן שמונה עשרה לחופה ;

בן עשרים לרדוף ;

בן שלושים לכוח ;
בן ארבעים לבינה ;
בן חמישים לעצה ;
בן שישים לזקנה ;
בן שבעים לשיבה ;
בן שמונים לגבורה ;
בן תשעים לשוח ;
בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן העולם"

הנער: "ובן כמה הסנסאי?"

איש הקוף: "לא אוכל לענות לך על שאלה זו.
התשובה עלולה להכשיל אותך"

איש הקוף: "אתה ממהר לפגוש את מי
שלעולם לא יהיה מאוחר בעבורך. כל עוד
אתה חי ומחפש את ייעודך תהיה המאושר
באדם. תן לזמן לעשות את שלו. זהו התהליך
החשוב ביותר בחיים שלך. ככל שהתהליך
הזה יהיה עמוק וכואב יותר, כך הריפוי העתידי
שלך יהיה איתן יותר."

הנער: "אתה מכיר את הסנסאי?"

איש הקוף: "כבר הרבה שנים."

הנער: "מה דעתך עליו?"

איש הקוף: "הוא לעולם אינו משקר, אם תזכה
להכיר אותו, אתה תדע שהוא יודע הכי נכון

מה טוב עבורך. הוא מכיר אותך, אך אתה אינך מכיר אותו. הוא יודע שאתה כאן מחפש אותו. הוא קרוב אליך הרבה יותר ממה שאתה חושב.

הנער: האם זה אתה? האם אתה רומז לי שאתה יודע על קיומי?"

הסנסאי: "לא ידידי הצעיר, אני לא הסנסאי שלך"

הנער: "הסנסאי יאהב אותי?"

הסנסאי: "הו, הסר דאגה מליבך, הסנסאי אוהב את כולם במידה שווה ובעיקר אוהב אורחים, יתומים, אלמנות וגרים. ליבו רחב כאולם ואין לו שום רצון מלבד לתת אהבה לכולם ולהעניק לך עצות נבונות לחיים טובים ומאושרים."

הנער: "מה אני צריך לעשות כדי לפגוש אותך?"

איש הקופי: "המשך לנוע ממקום למקום וחפש את האמת. אל תפסיק לעולם. גם כשתמצא את הסנסאי, אין זה אומר שתזווח דעתך עליך. ההיפך הוא הנכון: הפגישה עם הסנסאי רק תגרום לך להיות להוט יותר ליישם החכמה שתלמד ממנו. כולם כאן רק רוצים לעזור לך מכיוון שכולם כאן מכירים את הסנסאי. כולם

כאן יסייעו לך לפגוש אותו, אך אף אחד מהם לא יכול להכיר ביניכם. תלמידיו של הסנסאי אוהבים שלום רודפים אחר השלום, אוהבים את בני האדם ומקרבים אותם לחכמה. כולנו כאן תלמידיו של הסנסאי."

הנער: "אני להוט לפגוש את הסנסאי, מהי לדעתך הדרך המהירה ביותר שזה יקרה?"

איש הקוף: "ראשית, החיפזון הוא מהשטן. אל תמהר. התהליך עצמו חשוב יותר מהמפגש. אם תיפגש עם הסנסאי לפני שהיית מוכן, אתה עלול להסתכן. לכן, קבל את הדרך ולא את התוצאה. איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם כדי ללכת בה כל חייו? התשובה היא: כל שהיא תפארת לעושה ותפארת לו מן האדם. היה זהיר במעשה טוב, אפילו שנראה לך מעשה פעוט, שאין אתה יודע השלכותיהם של מעשים טובים והיה מחשב שאם בא לידך מעשה טוב ולא עשית, כמה נחת רוח יכולת לקבל מהמעשה הטוב והפסדת. ובאותה המידה, תרבה להסתכל על מעשים רעים שנמנעת מלעשות ותהיה מאושר כל ימי חיך."

הנער: "אתה מדריך אותי כיצד לנהוג בחיי, ואני מבקש לפגוש את הסנסאי"

איש הקוף: "הן אמת דיברת, והן אמת דיברתי גם אני."

הנער: "והיאך יסתדרו דבריך עם דבריי?"

איש הקוף: "הסנסאי לא ייפגש עם אדם שאינו טהור וזך. עבודתך השלמה והפנימית היא מפתח חשוב בהיכרות עם הסנסאי. מעשיך ירחקו ומעשיך יקרבוך."

הנער: "ואיך אוכל להפנים כל זאת ולזכור זאת תמיד?"

איש הקוף: "הלא למדת משומר הקברים שעתיד אתה למות"

הנער: "אכן"

איש הקוף: "הסתכל בשלושה דברים ואי אתה בא לידי מעשים רעים: דע מה למעלה ממך- עין רואה ואוזן שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבים.

ביום שתפנים ותלך בדרך זו, אתה כבר תדע את הדרך לסנסאי לי פארג צ'ונג."

הנער: "אם כך, כדי להכיר את הסנסאי עלי לפרוש מן העולם, לזכור יום המוות תמיד, ולחשב תמיד כי מעשיי מקרבים ומרחיקים אותי, ואלו חיי פחד, ואיך אדם ישמור על שפיותו?"

איש הקוף: "ומישהו מכריחך?"

הנער: "לא"

איש הקוף: "אתה ביקשת להכיר את הסנסאי,
אתה גם יכול לחזור לעיירה שממנה באת ולא
לפוגשו"

הנער: "אתה צודק"

איש הקוף: "בני האדם הולכים בעולם הזה,
הלך ושוב, במטרה להשיג להם מיטה נוחה
יותר, אוכל משובח יותר, עבדים הרבה,
ושוכחים את האל אשר בראם. הולכים
כסומים בעולם הזה."

הנער: "אני זקוק להסבר"

איש הקוף: "ראה בני האדם, בתחילת חייהם
משחקים באבנים באדמה, זורקים ממקום
למקום, רצים אחד אחרי השני, צוחקים
במהלך המשחק, בוכים כאשר מפסידים או
כאשר ייפלו, אוספים קלפים וממציאים
משחקים חדשים.
וראה בני האדם בנערותם: מתעניינים במין
השני, הולכים למקום משותף בו שני המינים
שוהים, מתלבשים כיאות ומנסים להתחבב
איש על רעהו, מתכבדים איש בקלון חברו כדי
להתגדל, והכל כדי לישא אשה."

בבגרותם בני האדם נושאים אשה, עובדים
במה שמגיע לידם, משחקים במטבעות,
צוחקים במהלך המשחק, בוכים כאשר
מפסידים או כאשר ייפלו, אוספים מטבעות
חדשים וממציאים עסקים חדשים.

העולם כגלגל חוזר על עצמו ואין חדש תחת
השמש. רק בני האדם מתחלפים.
בני האדם מזדקנים ולא השיגו כלום בימי
חייהם. העשיר ימות כעני, ואין איתו בקבר
מאומה.

בשאלו מי יוכל לפתוח פיו ולומר עשיר אני
בממוך?

גם החכם והטיפש ימותו גם שניהם.
אך מי שמעשיו טובים לא במהרה נשכח, כי
מעשיו הטובים יזכרו עוד שנים רבות, אך מי
שחכם לציבור לעולם לא ימות כי חכמתו
תחייה אותו לעד.

החכם אוסף חכמה בצעירותו כאשר בני גילו
משחקים באבנים ובמטבעות. שניהם נהנים.
זה נהנה מאיסוף מטבעות וזה נהנה מאיסוף
החכמה.

החכם יזקין, גם הטיפש יזקין.
ההבדל בין מי שתר אחר החכמה בנערותו
לעומת מי שרדף כל חייו אחרי ההבל הוא
שהנוי והכח והעושר והכבוד והחכמה והזקנה
והשיבה והבנים נאה לחכמים בעלי המעשים
הטובים ונאה לעולם
הזקנים החכמים בעלי המעשים הטובים
דעתם שלמה עליהם בזקנותם בעוד הטיפשים

דעתם סרה מהם בזקנותם כי אין להם מה
לעשות עם כל מה שהשיגו ואין להם בהם עוד
חפץ ולא שימוש, ואם לא השיגו דברים
קבועים ורוצים להמשיך ולהשיג עוד, לא יוכלו
כי תש כוחם.

וזה נקרא התבוננות."

הנער: "אני מבין ודבריך רחוקים לי, אך אסכם
למען אוכל ללמוד וללמד

1. להיות שפל רוח כל הזמן שזה אומר
לזכור את יום המוות כל הזמן, לדעת
שאני בסה"כ הגעתי לעולם מטיפה
וסופי לשכב בקבר ועל ידי כך יימנעו
הרבה מחלוקות וריבים עם בני האדם
בעולם כי העולם ייראה לי כחולף ורק
איהנה ממנו כל עוד אני חי וקיים בו.
2. להיות בעל לב טוב: לאהוב את הזולת,
לארח אורחים ולתת מעצמי לסביבתי
ועל ידי כך אמנע מעצמי קנאה, שנאה
ותחרות כי הם שלושה דברים
המוציאים את האדם מן העולם
האם יש דבר שלישי ורביעי שעלי לדעת?"

איש הקוף: "יפה אמרת, ניכר כי אכן
למדת במסעך דבר מה.
הלימוד השלישי שלך יהיה לרדוף אחר
אנשי החכמה וללמוד מהם תמיד. וזה
הכלל:

מרבה בשר מרבה רימה .
מרבה נכסים, מרבה דאגה .
מרבה נשים, מרבה כשפים .
מרבה שפחות, מרבה זימה .
מרבה עבדים, מרבה גזל .
מרבה חכמה, מרבה חיים .
מרבה ישיבה, מרבה חכמה .
מרבה עצה, מרבה תבונה .
מרבה צדקה, מרבה שלום .
קנה שם טוב, קנה לעצמו .
קנה לו דברי חכמה, קנה לו חיי נחת לנצח."

הנער: "מדוע בחרת דווקא בחכמה כדבר שלישי ללמדני?"

איש הקוף: "החכמה תחייה בעליה"

הנער: "אבל יש דברים חשובים יותר, כמו לתת צדקה למשל?"

איש הקוף: "צדקה כבר נמצאת בלב טוב"

הנער: "אני מבין"

איש הקוף: "החכמה היא הדבר שאתה צריך לרדוף אחריו כל ימי חיך. הכל עובר ונגזגז מן העולם מלבד החכמה."

הנער: "ואיך אדע להבדיל בין החכמים לדעת מי הגדול שביניהם?"

איש הקוף: "לפי רוב המעשה.
חכם גדול ייזהר בכבוד חברו, ולעולם לא
יעשה לחברו מה ששנוא עליו. טיפש יעשה
ככל אשר עולו על רוחו בכל עת לפי מצב
רוחו ויגיב לסביבתו במהרה טרם יתעמק
במחשבה, וידבר רבות ובעיקר על עצמו.
חכם קצת יעשה מעשים טובים, אך לא
יתחסד עם בני האדם במעשיו הטובים.
יעשה מעשים טובים בגלוי ולא בסתר. זהו
כללו של דבר: לא עם הארץ חסיד ולא
בור ירא חטא. החכמה היא הדבר היקר
ביותר שתשיג בעולם ולכן אל תבוש מן
המלעיגים עליך ותרצה ללמוד תמיד כי
לא הבישן למד, ואם יהיו לך תלמידים,
תהיה להם מענה רך ונעים הליכות כי
לא הקפדן מלמד, ואל תחשוב שבני אדם
העוסקים בסחורות ובחכמת המסחר הם
גדולים ומחוכמים כי לא כל המרבה
בסחורה מחכים.
ואם הגעת למקום שבו אין אנשים חכמים,
השתדל להיות איש, והדרך את הציבור
לטובתם. החכמה היא אחד מן הדברים
שלעולם לא יוכלו לקחת ממך.

ושלא ישיאך ליבך לומר שחכמה הוא דבר
שקל לקנות. החכמה היא הדבר הקשה ביותר
להשגה:
גדולה חכמה יותר המלכות, שהמלכות נקנית
בשלושים מעלות, והחכמה בארבעים ושמונה

דברים, ואלו הן :
בלימוד תמידי, בשמיעת האזן, בעריכת
שפתיים, בבנית הלב, באימה, ביראה, בענווה,
בשמחה, בטהרה, בשימוש חכמים, בדקדוק
חברים, בפלפול התלמידים, בישוב, במקרא,
במשנה, במעוט סחורה, במעוט דרך ארץ,
במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה,
במעוט שחוק, בארך אפים, בלב טוב, באמונת
חכמים, בקבלת הייסורין, המכיר את מקומו,
והשמח בחלקו, והעושה סיג לדבריו, ואינו
מחזיק טובה לעצמו, אהוב, אוהב את המקום,
אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, אוהב
את המישרים, אוהב את התוכחות, ומתרחק
מן הכבוד, ולא מגיס לבו בתלמודו, ואינו שמח
בהוראה, נושא בעול עם חברו, ומכריעו לכף
זכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום,
ומתיישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב שומע
ומוסיף, הלומד על מנת ללמד והלומד על
מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכוון את
שמעותו, והאומר דבר בשם אומרו .

החכמה היא תפארתו של האדם, לוויית חן הם
לראשך וענקים לגרגרותיך.
אורך ימים בימינה, בשמאלה עושר וכבוד"

הנער: "יסלח נא לי אדוני, אך יסביר לי
איך החכמה מביאה עושר וכבוד?"

איש הקוף: "אדם חכם יודע מתי תישב
הרוח ולאן, על כן יודע הוא לכלכל דבריו
טרם יתרחשו האירועים. כי איזהו חכם?
הרואה את הנולד."

הנער: "לא אזכור הכל. אצטרך לעשות
לעצמי סימנים כדי לזכור זאת"

איש הקוף: "יש לי כלל עבורך, אם תזכור
אותו תמיד...החכמה תקרב אליך"

הנער: "ספר נא לי"

איש הקוף: "שבעה דברים בגולם ושבעה
בחכם.

חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו
בחכמה ובמניין, ואינו נכנס לתוך דברי
חברו, ואינו נבהל להשיב, שואל כעניין ומשיב
כהלכה, ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון
אחרון, ועל מה שלא שמע, אומר "לא
שמעתי", ומודה על האמת. וחילופיהן בגולם

אם תזכור זאת, תיחשב חכם בעיני הציבור"

הנער: "אבל אני לא רוצה רק להיחשב
חכם, אלא להיות כזה"

איש הקוף: "יפה אמרת. ניכר מבין ריסי
עיניך שאביך חי ומצפה לשובך."

הנערה: "כן, אבי חי. הוא אוהב את
החכמים. תמיד נחו בביתנו. כל ימי גדלתי
בין החכמים"

איש הקוף: "ומה למדת מהם?"

הנערה: "הם לימדוני שלא אמצא לגוף טוב
אלא שתיקה.
ולא המדרש הוא העיקר, אלא המעשה.
וכל המרבה דברים, מביא חטא."

איש הקוף: "כאשר אני מדבר אתה אכן
שותק, לכן הכלל הראשון שלמדוך, ניכר
כי הינך מיישם. הכלל השני שלא המדרש
הוא העיקר אלא המעשה, היאך אתה
מיישם זאת?"

הנערה: "עזבתי את ילדי הכפר והתחלתי
בנערותי לחפש אחר הסנסאי, ולא יהיה
דבר זה גדול בעיניך?"

איש הקוף שתק. הוא הביט לשמים. כאילו
רואה מלאכים יורדים. הוריד מבטו אט אט,
הביט בנער בעיניו המלוכסנות ואמר בקול
בוחן:

"חיפוש אחר הסנסאי, הוא אכן דבר גדול,
אך כל עוד לא מצאת אותו, וכל עוד לא
חיות על פיו, אל תצדיע לעצמך. החיפוש
יכול להסתיים בכל רגע שבו תחליט כפי
שבחרת להתחיל את החיפוש, אך לחיות

על פי החכמה, זה המדרש האמיתי וזה
עיקר החכמה.
כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו
מתקיימת
וכל שאין יראת חטאו קודמת לחכמתו, אין
חכמתו מתקיימת."

הנער: "אני מסוגל לבכות ברגע זה, וכי יש
בי רצון גדול יותר מאשר למצוא את
הסנסאי?"

איש הקוף: "הן אמת שברגעים אלו אין
דבר שאתה רוצה יותר מכל, כי הרי עזבת
הכל עבור מטרה זה, אך עוד דרך ארוכה
מלפניך.

עליך לפגוש את הסנסאי.
ואם פגשת את הסנסאי עליך לשמוע
בעצותיו

ואם שמעת בעצותיו עליך לחיות על פיהן
ואם חיית על פיהן עליך ללמד אחרים
לחפש אחר הסנסאי גם כן.

העולם מלא בטיפשים מטופשים שאינם
יודעים שיש להם ייעוד, ואלו שיודעים שיש
להם ייעוד, אינם מבינים שעליהם להישמע
לסנסאי ולהקטין את עצמם, ואלו שהבינו,
לא כולם מחפשים את הסנסאי שלהם

מחמת העצלות או הגאווה, ואלו
שמחפשים – וכי כולם מוצאים?..
ואלו שמוצאים – וכי הם מבינים מה מדבר
איתם הסנסאי?

ומי שמבין – וכי הוא הולך אחרי הסנסאי?
ומי שהולך – וכי כולם דבקים בדבריו?
ומי שדבק – וכי כולם מצליחים לזכור את
דבריו כל חייהם?
ומי שדבק כל חייו בדברי הסנסאי – וכי
שופך הוא לאחרים ידיעותיו באהבתו את
האנשים?
ומי שעושה כן – האם הוא נשאר ענו ושפל
רוח עד יומו האחרון?

חלק גדול מן החכמים שוכחים את
מטרתם מכח אנרציית המציאות.
כאשר אדם פוגש את הסנסאי שלו הוא
מתרגש מאוד, וזה נחקק לו בזיכרון, אבל
הימים עוברים והשנים חולפות ועולם
כמנהגו נוהג, **יש ארבעה סוגי חכמים**

הסוג הראשון הוא: חכמים שלצערנו
שוכחים את המטרה העיקרית שלשמה
פגשו את הסנסאי ומנסים להגדיל שמם
בזכות החכמה, אבל שמם אובד מן העולם
כי בני האדם מרגישים שבעלי גאווה המה.

הסוג השני: אלה החכמים שמלמדים
תלמידים אחרים ולא מוצאים זמן ללמוד
לעצמם כי הם דואגים לצעירי הדור,
החכמה רודפת אחריהם ללמדם ולהוסיף
על לימודם. זה הסוג הטוב.

הסוג השלישי: חכמים שהפסיקו ללמוד ולא מלמדים לצעירים. אלו עלולים למות במהרה כי ישכחו לימודם וכל מי שטעם טעם החכמה וסרה ממנו, הוא מצטער על שאיבד דבר מתוק מאוד ועלול למות בצער.

הסוג הרביעי: חכמים המשתמשים בחכמתם כדי לקבל ממון ושאר תאוות, יחלפו מהר מאוד ויהיו קטנים ובזויים כי החכמה תהיה להם לצרה. והבן."

הנער: "אם כך יוצא שגם אם כל חיי אשב בצילה של חכמה, לא אוכל לקיימה. שלושת הכללים שלימדת אותי, אני עוד אצטרך לחשוב עליהם לעומק. לטוחנם עד דק כדי שאוכל לשאת אותם על לבי בכל עת: לב טוב, שפלות רוח ואהבת החכמה."

איש הקוף: "אם תתבונן ידידי הצעיר בעולם, אתה תראה שמה שמחזיק אותו זה באמת שלושת דברים אלו, כי על שלושה דברים העולם עומד: על החכמה, על מעשים טובים ועל הענווה. ואין לך ענווה ללא מה שלימדך שומר הקברים: לזכור יום המוות ועל שפלותך מאין באת. שלושת אלו מעצימים באדם את שורשו הטוב ומסלקים ממנו כל הרע, וכדי לזכור

תמיד שלושת אלו הכללים סבב עצמך
בשלושה דברים אחרים: בחבר טוב אפילו
אם תקנה אותו בכסף שיאהבך, תהיה
דבוק תמיד בחכם שילמד אותך את
חכמתו ותמיד תדון את כל האדם לכף
זכות."

הנער: "אני מבין מדוע עלי לקנות חבר
טוב, גם ברור לי שעלי לדבוק כל ימי בחכמים
כפי שעושה אבי, אך מדוע עלי לדון כל אדם
לכף זכות?"

איש הקוף: "מי אתה?"

הנער: "אני"

איש הקוף: "ומה עברת?"

הנער: "לא אוכל לפרט כי ארוך הוא. אך
עברתי מה שעברתי."

איש הקוף: "האם אתה הוא?"

הנער: "לא"

איש "הקוף: האם עברת מה שהוא עבר?"

הנער: "לא"

איש הקוף: "קרה לך פעם שמישהו אמר עליך
דבר רע ואמרת לעצמך אילו רק היה רואה כל
המעשה מתחילתו ועד סופו או אם היה יודע
מה עברתי עד שהגעתי לידי מעשה זה, היה
אומר אחרת?"

הנער: "הן"

איש הקוף: "אתה עתה מבין?"

הנער: "תודה. הארת את עיני. "

איש הקוף: "אין לך מה להודות לי, כי אם
ליברך הוליכך אליי. המבקש אחר האמת סופו
למוצאה"

אז הסנסאי יודע שאני מחפש אותו. חשב
הנער בליבו.
אולי בני העיירה רואים את צעדיי ומספרים לו?
אנסה ליישם את אשר למדתי.
אלך לי אל המדבר השומם, שם אוכל לחשוב
על הדברים בשקט לזמן מה. אולי יתעכלו
הדברים במעיי ואוכל ליישםם כדבעי.

אשת המדבר



המים אינם יפים בשום מקום כמו במדבר

הנער פילס את דרכו בין גרגירי החול
המדבריים.
"גרגרי החול המדבריים אינם שונים מגרגרי
החול שבים, אלא שאלו צמאים ואלו רוויים"
חשב לעצמו.
"יש כאלה שיש להם מזל למצוא להם מקום
מנוחה ונחלה ויש כאלה שעדיין מחפשים את
ייעודם.
אני כגרגר החול השוכן במדבר, חם לי, ואיני
שליו במקומי.

הדיונות משתנות עם הרוח, פעם גבוהות ופעם
נמוכות, אך המדבר נשאר זהה. כך גם בני
האדם, מקרים באים בחייהם והולכים, אך
האדם נשאר והחיים ממשיכים.

דיונה אחת שוקעת לחלוטין ליחידות פשוטות
של גרגרים, ודיונה אחרת נולדת. כך גם בני
האדם.

כל עוד אני חי, ראוי לי לעמול ולהשתמש
בשכל הניתן לי.

המדבר כה גדול ושומם.
אמנם המוות בשטחו של שומר הקברים, אבל
כאן ניתן לראות את תהליך המוות.
וכי מישהו חצה מדבר שכזה לבדו וחי?
אשב בצילו של ההר ואראה אם המדבר יספר
לי סיפור

התיישב הנער בצילו של ההר, והביט בשממה
שעות ארוכות עד שנרדם.



אשת המדבר: "נער, האם אתה זקוק
לשתות?"

הנער: "לא ישנתי"

אשת המדבר: "בוודאי שלא. קח שתה"
חייכה חיוך צנוע

הנער: "תודה"
ולגם בהנאה מרובה

אשת המדבר: "מה לך פה כי תנוח ועיירת לוו
יאנג מרחק קל מכאן"

הנער: "משם יצאתי, כדי שאוכל לחשוב את
המחשבות שלי לבדי מבלי מפריע"

אשת המדבר: "הבלים אתה מדבר ילד,
מחשבותיך פרטיות, תוכל גם לחשוב לבדך
במחשכי חדר פרטי"

הנער: "האדם מקבל השראה ממקומות
שונים"

אשת המדבר: "זו מחשבתו של אדם ריק.
אותה השראה תוכל לקבל מהדמיון."

הנער: "וכל אותם צעירים המחפשים אחר
משמעות החיים ועוזבים את מדינתם, זה הבל
בעיניך?"

אשת המדבר: "הבל ואין בם מועיל. מעשה תעתועים."

הנער התרגז ושאל בטון כעוס
הנער: "ומי שמך לשר ושופט?"

אשת המדבר: "איני שופטת איש, אמנם הן
אמת שהאדם יכול לחקור בפנימיותו כל אשר
יחפוץ"

הנער: "אבל האדם בעל דעות הוא ואיך ידע
דברים נוספים אם לא ילך וישוחח עם בני
האדם?"

אשת המדבר: "החכמה תימצא, אך כאשר
תשוחח עם בני האדם, תתלווה גם הטיפשות,
עליך להחליט בעבור נפשך מהי הקליפה
ומהו המאכל. אך כדי להיות שלם עם עצמך,
לאהוב את עצמך, ולהכיר את עצמך עד תום
זה תוכל לעשות בכל מקום בעולם באשר
הוא."

הנער: "אם כן, דבר טוב שעשיתי שבאתי
למדבר ומדוע תדברי סרה כנגדי?"

אשת המדבר: "אתה באת למדבר לבדך,
ולשמע שיחת גרגרי החול ובזה לא תתקדם
לשום מקום, כי אינך מבין בשפת המדבר."

הנער: "אני משוחח איתך, וממך אוכל ללמוד,
וזו ראייה שטוב עשיתי."

אשת המדבר: "ניצחתני. שאל ממני בקשה
ואתנה לך."

הנער: "למדיני היאך אוכל למצוא את סנסאי
לי פארג צ'ונג"

אשת המדבר: "לא אוכל"

הנער: "וכי הבטחת ולא תעמדי בהבטחתך?"

אשת המדבר: "דייק בלשוני, לא אמרתי שאיני
מעוניינת, אלא איני יכולה לעשות זאת. כמה
זמן אתה מחפש את הסנסאי?"

הנער: "חודשים ספורים, וככל שעובר הזמן,
אני מתבלבל יותר ויותר."

אשת המדבר: "בחיפוש אחר הסנסאי עליך
לחבר נקודות. האלוקים יזמן עבורך את
האנשים הנכונים בעלי פיסות המידע הנכונות
עבורך עד אשר תגיע לאחוז בשלם אשר
חשקה נפשך."

הנער: "אם כך, האלוקים זימן אותך אלי"

אשת המדבר: "אמת דיברת. נפשך קראה
לנפשי. ברצונך לדעת משהו שלי יש בידועין.

אם נער הדורש אמת אתה, בוודאי תדלה
מנפשי את חלקי המידע הראויים לך."

הנער: "ומה תלמדיני?"

אשת המדבר: "אל תהיה כל כך רשמי. תן
לשיחה להוביל, היא כבר יודעת את הדרך
להגיע אל היעד.
תאמר נא לי, מה ראית בגיל צעיר כל כך
לחפש אחר הסנסאי?"

הנער: "החיים רציניים, הלא כך? מציאת
הסנסאי היא האוצר הגדול. ומדוע לעכב דבר
טוב?"

אשת המדבר: "ומה אתה שונה מבני גילך
שעזבת את דרך הנערים וקמת לחפש את
הסנסאי?"

הנער: "לא מדעתי היא, כי אם אבי ביקש
ממני זאת, והיום אני מודה לו הרבה מאוד
שזיכני להבין את מה שלא כולם מבינים. ואם
אין אני לי, מי לי. וכשאני לעצמי, מה אני. ואם
לא עכשיו, אימתי.
ומה את עושה במדבר?"

אשת המדבר: "הו לא, אני בוודאי רק אורחת
כאן."

הנער: "אך עדיין לא השבת לי מה מעשייך
כאן."

אשת המדבר: "נשמתך קראה לי ובאתי"

הנער: "אני מבין שמאת האלוקים יצא הדבר,
אך מדוע חשבת בנפשך להגיע עד כאן?"

אשת המדבר: "שנים קשות עברתי, וזקנה
אנוכי. שתי בנותיי מתו עליי בצרעת קשה
ורציתי שקט ממראה בני האדם כי קשים עליי
הגעגועים."

הנער: "תנוחמי מן השמים"

אשת המדבר: "תודה"

הנער: "מישהו לימדני דבר ואומר לו אותו זה
עתה"

אשת המדבר: "פתח פיך ויאירו דבריך"

הנער: "לדעת לצחוק זה חסד. לדעת לבקש
זה כח. לדעת לבכות זה אומץ. לדעת להקשיב
זו מתנה. לדעת לרפא זה פלא. לדעת לומר
תודה זו ענווה."

אשת המדבר: "אם כך שוב תודה"
חייכה אשת המדבר

הנער: "אינך זקנה כפי שאת אומרת, אלא שצער הצרות התישו את כוחך וגנזו את תקוותיך. אך מי שמגביל את כוחך, הגבילי את השפעתו עלייך. קומי צאי לך מתוך ההפיכה, רב לך שבת בעמק הבכא והאלוקים יחמול עלייך חמלה בחיים חדשים, זכים, נקיים וטהורים."

אשת המדבר: "אתה כאן ללמוד וללמד" שמח הנער בליבו שזיכהו האלוקים ללמוד וללמד הוסיפה ואמרה: "מהו השלב הבא במסעך?"

אמר הנער: "חשבתי ללכת בין מכובדי העיירה, הסנסאי בוודאי מקובל ומכובד בעיניי הציבור. אפגוש אותו שם"

אשת המדבר: "מוקיר החכמה יקיא ההבלים, אוהב את המלאכה, ושונא את הכבוד; ואין רצונו להתוודע לרשות."

הנער: "יותר מאשר למדת אותי, גרמת לי לייאוש גדול."

אשת המדבר: "מדוע תאמר כך?"

הנער: "כי עכשיו אני באמת לא יודע איפה עוד לחפש. חשבתי שהמדבר ובית הקברות יסייעוני להגיע לתובנות למצוא אותו"

אשת המדבר: "זה באמת נכון, אבל המסקנה שלך אינה צריכה למכובדי העיירה."

הנער: "אני מקשיב ומאזין"

אשת המדבר: "כדי לפגוש את הסנסאי עליך לחשוב הפוך ממה שהורגלת לחשוב, לא בכדי הגעת למקומות הבודדים והשוממים. אשאלך: מי בעיניך עשיר?"

הנער: "בעל הממון"

אשת המדבר: "הסנסאי היה עונה על שאלה זו מי שהוא שמח בחלקו, וכשאשאלך מיהוא המכובד באנשים?"

הנער: "בוודאי מלך, ראש העיירה או כל בעל תפקיד רם ונישא."

אשת המדבר: "גם כאן היה עונה הסנסאי הפוך ואומר כי המכובד הוא זה אשר יכבד בני אדם"

הנער: "ומדוע הוא כך?"

אשת המדבר: "כאשר קמים לפני מלך, לעיתים שונאים אותו בני האדם בלבבם על אשר לוקח מהם מסים ובאשר דעותיהם שונות משלו. אך מי שאוהב כל אדם ומכבד כל אדם, כולם יכבדוהו בחזרה. על כן אמור

מעתה, איזהו מכובד? הווי אומר המכבד את
הבריות."

הנער: "אני מבין"

אשת המדבר: "ומי הוא זה אשר תקרא אותו
גיבור?"

הנער: "עד כעת, הוכחת לי שכל דברי
הפוכים הם מדבריך. על כן, אשיב לך שאיני
יודע כי תשובתי וודאי אין בה אמת"

אשת המדבר: "יפה אמרת. אני משערת שכמו
רוב בני האדם, גם אתה רצית לומר החזק
במלחמה הוא הגיבור, ובאמת אין זה כך. כי
יש אדם אשר יימצא במלחמה, וניצח בחרבו
כל יוצא צבא, אמנם כאשר מגיע לביתו אינו
מסוגל להתאפק מכעסו על בנו וצועק בקולי
קולות, מתרעם על בני האדם כאשר אינם
עושים רצונו, וכל כיוצא בזה. אם כן, הגיבור
הוא המושל ברוחו. האיש אשר מסוגל לשלוט
ביצריו ולכבוש תאוותיו הוא הגיבור והמושל
האמיתי. כי אין לך אויב גדול מאשר אתה
עצמך, ואין קושי גדול מאשר לשלוט
בתאוותיך. הניצחון במלחמה אינה מעידה על
גבורת הנפש, כי אם על גבורת הגופות או על
טיפשות האויב, אמנם הכובש את יצרו, הרי זה
מתגבר על הדבר הקשה ביותר בעולם כולו
וזהו הגיבור האמיתי."

הנערה: "אני מבין ולא מבין. אני מבין שהסנסאי בעל החכמה, אך איני מבין מדוע החכמה והעושר אינם חיים בשלום יחדיו ולא ידור בין מכובדי העיירה."

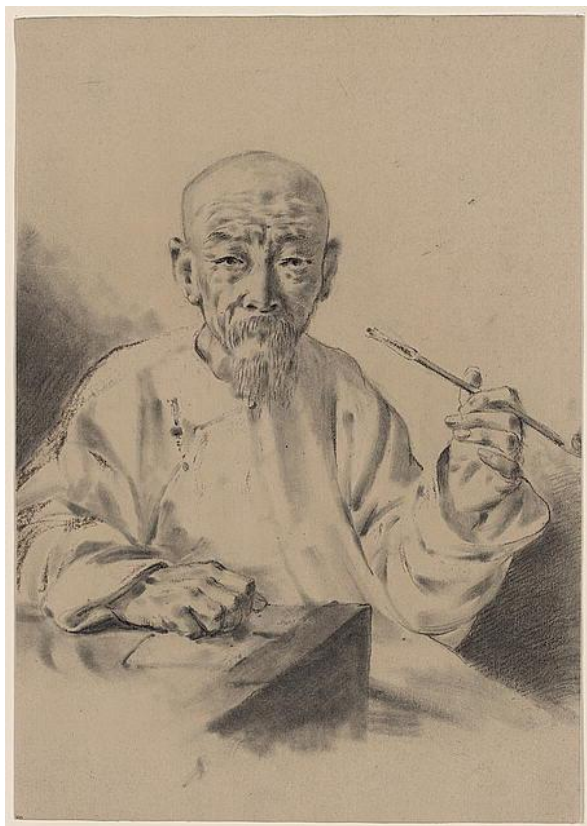
אשת המדבר: "כך היא דרכה של חכמה: פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובחכמה אתה עמל. ומשנה סדורה היא בפי חכמי העולם: אל תבקש גדולה לעצמך, ואל תחמוד כבוד. יותר מלמודך עשה, ואל תתאוה לשולחנם של שרים, ששולחנך גדול משולחנם וכתרך גדול מכתרם"

חשב הנער לעצמו: "עתה אני מבין שרוח שטות תקפה אותי כאשר חשבתי שאמצא את הסנסאי במקום הכבוד והממון. סנסאי הוא פרוש מן העולם ורוחני עד מאוד, בורח מן הכבוד, הגיע הזמן שאלך לחפשו בפאתי העיירה. אשה לי במקום המבודד ביותר בעיירה זמן מה, אולי יתגלה בפני על דרך המקרה. אנשים חולמים על השיבה הביתה יותר מאשר הם חולמים על היציאה לדרך, אבל אני איני כן, שאני נחוש בדעתי להכיר את הסנסאי שלי."

הנער ואשת המדבר נפרדו איש לדרכו הלכו.

מהמדבר המרוחק מן העיירה, חזר הנער אל תוך העיירה והוסיף ללכת עד לפאתי העיירה הירוקה והפורחת.

זקן היער



"כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום
נוחה הימנו.
וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין רוח
המקום נוחה הימנו"

הנער התרחק מהעיירה ותושביה עד אשר לא
שמע אלא קול הטבע: ציץ הציפורים ורחש
העצים השתלבו למנגינה קוסמית.
הוגע ושלווה עטפו את הנער.
בעודו מתהלך אל מעבי היער, ראה דמות
לבנה יושבת מתחת לעץ.
היה זה איש זקן, קירח מעט, גבותיו
מלוכסנות, עטוף בגלימה לבנה מעוטרת חוטי
זהב מבריקים. הדרת פנים מיוחדת וזקן לבן
וארוך.

התרגש הנער. "זהו! מצאתי אותו" ומיד שאל:
"שלום לך אדוני, האם אתה הסנסאי לי פארג
צ'ונג?"

הזקן לא ענה.

עיניו לא נפקחו לשמע אדם המתקרב. לא זע
ולא נע.
המשיך באשר עשה טרם הגיעו אליו הנער:
נשם ונשף.

הנער המתין בסבלנות דקות אחדות עד
שאיבד את סבלנותו

"אדוני, אני עדיין כאן. האם אתה הסנסאי
המפורסם לי פארג צ'ונג?"

השתיקה כבשה את השאלה
הנער התיישב והמתין בסבלנות.

הדקות הרגישו כמו שעות, הוא ציפה כל כך
לפגוש את הסנסאי. הסנסאי בוודאי יודע
שחיפשתי אותו, היאך ייתכן שלא מתרגש
שמצא אותו סוף כל סוף?

זקן היער: "שלום לך. חיכיתי לך זמן רב"
נשמע קול צרוד חדור אהבה

הנער קם על רגליו לאות כבוד

הנער: "שלום סנסאי"

זקן היער: "אבשרך בשורה טובה: אני עוזרו
של הסנסאי שאתה מחפש"

הנער: "התוכל לקחת אותי אליו?"

זקן היער: "לא אוכל, אבל אוכל להראות לך
את הדרך"

הנער: "אשמח מאוד"

זקן היער: "אשמח לסייע, מה למדת במסעך
עד אשר הגעת הנה?"

הנער: "למדתי שהחכמה הפוכה היא מכל מה
שבני האדם מכירים: בני האדם חושבים
שמכובד הוא זה שעושים לו כבוד, ואין זה
אלא שטות, כי הרבה בני אדם עושים כבוד
חיצוני, אך אין תוכם כבודם והמכובד האמיתי

הוא זה שמכבד את בני האדם, כי בני האדם מחזירים לו כבוד כפול על אשר מכבדם."

זקן היער: "מה עוד למדת?"

הנער: "גם דעה רווחת היא אצל בני האדם שעשיר הוא זה שיש לו את מירב הממון, אך החכמה לימדה אותי שהעשיר הוא זה ששמח בחלקו, כי אין אדם מת וחצי תאוותו בידו. גם טעיתי לחשוב כמו שאר בני האדם בעולם שהגיבור הוא הגובר על החלש, ואין זה נכון, אלא הגיבור הוא זה שגובר על עצמו ואינו תלוי ברצונותיו המשתנים. מי שמשליט שכלו על גופו הוא הגיבור האמיתי. אתה יכול לשלוט בעולם כולו, אך לא בהכרח אתה מסוגל לשלוט ביצריך."

גם למדתי שחיי החכם הפוכים הם מחיי שאר בני העולם. החכם לא יצחק בפה מלא כי ראשו כבד עליו ויראה מלווה אותו תמיד. ליבו לא גס בדברי העולם הזה, ותהיה דעתו שפלה עליו כי אלוקיו מעליו תמיד.

החכם לא יקנא בשום דבר מלבד החכמה, כי הוא חושב שכל ענייני העולם ברי חלוף המה, אך החכמה תתהלך איתך תמיד.

החכם לא יתעסק בקנטורים, שנאה, תחרות, קנאה ולא יהיה נח לכעוס, כי השלום חשוב לו יותר מכל, שבזכות השלום, אריכות ימים מגיעה לאדם.

החכם לא רק יסור מן הרע תמיד לעולם ולעולמי עולמים, אלא ימלא ליבו במעשים

טובים, כי אין מעשים רעים מגיעים לאדם
אלא בלב הפנוי מן הרצון לעשות טוב או
ללמוד חכמה.
על כן, לעולם החכם מטפח שכלו, יסתפק
בחלקו ולא ירע בעיניו באשר אין לו ולא יעלה
על לבו דבר מה מדברי העולם, יקפיד כל חייו
לארח אורחים בשמחה רבה וייתן מממונו
תמיד."

זקן היער: "מסעך קרוב לסיומו. הרי אתה
שלם בשלמות האמיתית.
אתה קרוב לפגוש את הסנסאי.
בני העיירה מדברים עליך שבחים: מידותיך
משובחות, מעשיך מרובים, שקוד אתה
להקשיב, להבין ולהוסיף לימוד על לימודך
וסיפרו לי על אשר עברת.
ברצוני לדעת: "מה חשבת כשהבנת שאתה
נאלץ ללכת למדבר כדי להבין את הדברים?"

השיב הנער: "בתחילה חשבתי שהורע מזלי
ואין האלוקים מסייעני בדרך שבה אני הולך,
אך בזכות זה פגשתי את אשת המדבר.

שאל הזקן: "אילו מחשבות שלטו בך כאשר
רעבת ללחם?"

השיב הנער: "בתחילה כעסתי על עצמי שלא
לקחתי צידה לרוב, אך הרעב הוא שהוביל אל
המארח שהמליץ לי ללכת לבית הקברות ושם
פגשתי את שומר הקברים."

שאל הזקן: "כאשר גילית שכל מאמציך
לשווא המה, וכל רעיונותיך סוטים מדרך
הישר, איך הגבת?"

השיב הנער: "החיים חולפים על פנינו כצל
ציפור, וכבר חשבתי לחזור לביתי ולא אמשיך
לבזבז זמן יקר בחיפוש יתום, אך אמרתי
שאנסה ניסיון אחרון ואעשה ההיפך ממה
שאני בדרך כלל חושב ועל ידי כך הגעתי
ליער."

שאל הזקן: "אתה מבין?"

ענה הנער: "מבין מה?"

אמר הזקן: "אינך שונה משאר בני האדם,
אתה בטוח כל כך בדעתך וגאה בעמדותיך
עד שלא היה ניתן להשיל ממך את מה
שמסמא את עיניך. כל דבר שבעיניך נראה
כרע, בסוף התגלה כסיבה לתוצאה טובה.
אתה מחפש את התוצאה, אך לא תוכל לקבל
את התוצאה ללא סיבה מקדימה לה.
האלוקים סייע לך כל הזמן. כל מקום שהלכת
אליו שנראה רע באותו הזמן, היה במטרה
להשלים לך עוד יחידה בפאזל המסע שלך.
אכן כשדעתך הושפלה עקב מחסור במזון
ומקום מגורים, הבנת שאתה לא שלם,
והתחלת לפקפק במחשבותיך.

המחשבות הפסיקו לרוץ בתוכך, והפסקת
לפעול מתוך אינסטינקט ראשוני לכל מחשבה
שצצה אצלך, אלא תהית על קנקנה של כל
מחשבה עד אשר הבנת את המובן מאליו.
לא תמיד רצית לקבל את התשובות לשאלות
ששאלת או שלא העזת לגלות.

התהייה מביאה תקווה של גילוי, אמנם
התשובה סוגרת את דלת התהייה. הלב לא
יכול להיות ללא מחשבות וכשנסגרת דלת
תהייה אחת, נפתחת אחרת חדשה במקומה.
העצלן יעדיף להישאר בתהייה ויסרב לקבל
תשובה, כדי שלא יאלץ לחפש את הדלת
החדשה שנפתחה ועל ידי כך לא יחכים
לעולם.

העצלות היא אחת מחוטרי הגאווה.
כשהושפלה דעתך, מנחה העצלות ועל ידי כך
נפתחה לך דלת חדשה: להגיע ליער."

אמר הנער: "אני מבין. אכן כך הדבר."

אמר הזקן: "המסע לגילוי הסנסאי הוא המסע
היחידי המשמעותי בחיך.
לא כולם זוכים להכיר את הסנסאי שלהם,
אבל מי שזוכה ומכיר, מסוגל לכבוש את
העולם כולו.

אתה עוד צעיר, באפשרותך לעצב את עצמך
בידיך ואתה גם קרוב מאוד להיפגש עם
הסנסאי, אך קרוב ככל שתהיה, יש לך עוד
שלב אחרון ונוסף."

אמר הנער: "מהו אותו שלב?"

אמר הזקן: "שלב איסוף כל מה שלמדת
ולהפנים אותו לחיים האמיתיים"

שאל הנער: "תוכל ללמדני קצת ועל ידי כך
תנחני, הלא אמרת שתראה לי את הדרך"

ענה הזקן: "כן. אכן אעשה זאת:
אם תזרע בליבך שנאה, קנאה ותחרות, בסוף
ימיך תקצור חרטה, יגון ואנחה.

אם תזרע שפלות רוח, אהבת האנשים וחסד,
האלוקים ימלא חסרונוך, ותהיה תמיד מלא
מכל טוב הארץ, מפני שהאלוקים הוא השלם
הגמור והטוב, אין לו צורך בדבר מצרכי בני
האדם, ומי שנדמה לאלוקים וכל רצונו הוא
להיטיב עם זולתו, האלוקים מסייע לו
להידמות לו ונותן לו בכדי לתת כפי רצונו.
התנהג כך כל ימי חייו על האדמה, והוי שקוד
ללמוד חכמה ותבונה, כדי שלא תשכח
לימודך הראשון ותתנהג תמיד כך .

ותמיד תזכור שהאלוקים רואה כל מעשיך ויתן
לך שכר עבור פעולותיך.

ואל תחשוב שהקבר הוא בית מנוס לך,
ותתנהג כאשר תחפוץ, כי האלוקים ישיגך
בשאל וידון אותך על כל מעשיך.

על כן, כלכל צעדיך בתבונה ותנהג לפי
שכלך ולא כפי שהיית נוהג בדרך הטבע.
אתה הגעת לעולם כי רצה האלוקים בך.
ובחיך חושק האלוקים שתעשה את הדבר
הטוב והנכון.

זהו כללו של דבר:
החיים קצרים, ויש הרבה עבודה להשלים, בני
האדם עצלים, והאלוקים ממתין למעשיך
הטובים כדי לשלם לך שכר בעולם הזה
ולעולם הבא.

ואל תהיה עצוב על מעשיך הרעים שכבר
עשית, כדי שלא תבוא לידי ייאוש, ולפני
שאתה מדבר עם אלוקיך, חשוב על פחיתות
ערכך שמטיפה סרוחה לוקחת וסופך עפר
רימה ותולעה.
איך יתגאה האדם על האלוקים המחייה אותו
בכל רגע ורגע?

על כן, תהיה תפילתך תחנונים ורחמים.
אל תתפלא על הטוב שיקבל הטיפש בעולם
הזה, כי דעתם של הטיפשים נטרפת עליהם
בזקנותם ויום רעה משכיח יום טובה. וכשייראו
שהם כלים וחולפים מן העולם, יצטערו על כך
מאוד ואף היו מעדיפים שלא להיוולד כלל
לעולם מאשר לדעת שהם עוזבים אותו
ומשאירים לאחרים חילם.

ואם תלמד חכמה הרבה, אל תחזיק טובה
לעצמך, כי לכך נוצרת ותעמיד תלמידים
הרבה שזהו כלל החכמה:
כל הלומד על מנת ללמד, זוכה ללמוד
וללמד.
כל הלומד על מנת לעשות, זוכה ללמוד
וללמד לשמור ולעשות.

אל תלמד בפזיזות שלא תלמד את תלמידיך
טעויות וישתו את דבריך וימותו ברעתם ונמצא
ששמה של החכמה מתבזה ובעקבות כך גם
האלוקים החכם מכל.

אל תתייאש משום תלמיד, כי גם הטיפש
הגדול ביותר מסוגל להיות מורה גדול.

ואם ילמד אותך כל אדם ואפילו קטן דבר
חכמה ואפילו אחד, תתנהג איתו בחסד
וברחמים ותראה אותו כמו הסנסאי שלך.

תאהב את מה שבני האדם שונאים, ותשנא
את מה שבני האדם אוהבים. החכמה היא
הפוכה משכל הרגיל: אם ברצונך לדעת כיצד
לנהוג ואין חכם לידך, כנס לבית המרזח ושאל
את הטיפש, כל מה שיאמר לך, תעשה ההיפך
וזו דעת חכמה.

הטיפשים הולכים אחר תאוות ליבם, וזה נראה
כטוב כאשר משיגים אותו, אך סופם לשקוע

באיוולת ליבם, כי הזקנה אינה מיטיבה עם
הטיפשים:
הטיפשים הולכים כל חייהם אחר תאוות
ליבם, ממון, כבוד, יוקרה, גדולה, עריות, ניאוף
וכל אלו ההבלים.
וכאשר הטיפש מזדקן אין הוא מסוגל לספק
תאוותו ועל כן הוא נמאס בעיני עצמו ובעיני
בני האדם שרואים זקן וכסיל המחפש
להשלים מניין תאוות ליבו.
כך שתחילת חייו של טיפש נראית טובה, אך
סופה רעה.

החכם, תחילתו יגיעה אך זקנותו יפה לו,
מגיעים אליו הצעירים ללמוד חכמה ועל ידי
כך הוא מוסיף והולך כמעייין המתגבר.

אל תלמד חכמה כדי לקבל גדולה וכבוד
בסוף חייו, אלא עשה זאת כי זה רצונו של
האלוקים וברצונו שתלמד את שאר בני האדם,
על כן השפל עצמך תמיד לעשות רצונו של
האלוקים.

השפלות תגיע כאשר תפנים שמטיפה סרוחה
לוקחת, ועפר באת ואל עפר תשוב ותירא
מפני אלוקיך תמיד. שפלות תביאך לשנאת
המעשים הרעים.

דע, כי המעשים הרעים קרובים לליבך כמו
המעשים הטובים. בחר לעשות טוב.

אל תיקום לעולם, כי הוא ישריש בך רוע שלא
תוכל להתנקות ממנו.
מניעת הרצון מלנקום, מסייעת לך להתעלות
על עצמך ועל ידי כך תחכים עוד.

אל תשאיר פתח לשטן להיכנס אל נבכי
נשמתך. נקה עצמך מידי יום וטהר
מחשבותיך.
ואם נפל שונאך – היזהר מאוד שלא לשמוח,
שהאלוקים שונא לב רע, ועלול להפוך הרעה
לטובת שונאך ולהפיל הרעה עליך.

אל תחפש כבוד, אך אם גדלת מבני העיירה,
הולך את הציבור למעשים טובים.
בעלי צרות דופקים על דלתותיהם של
החכמים, לבקש עצה כיצד לנהוג להסיר
הרעה מתוך ביתם.

תזכור תמיד: האדם הוא הגורם רעה לעצמו,
כי עין הרע, שנאת בני האדם והליכה אחר
תאוות הלב מוציאים את האדם מן העולם.
אין אדם נפטר מן העולם וחצי תאוותו בידו.
לתאוות יש כלל: הן רק מתעצמות.
עשיר הוא אדם שמאושר במה שיש לו
ומסתפק במועט.
העני הוא האדם שרעב כל הזמן לעוד אפילו
אם יש לו מכל טוב הארץ, רוב דגן ותירוש.

על כן, למד את בעלי הצרות שהם הגורמים
רעה לעצמם ואם יפרשו מן העולם, הצרה
תיעלם כלא הייתה.

המלכות מונעת מבני האדם לעשות רע,
ולעיתים אף הגורמת לעשיית טוב אצל בני
האדם. על כן, תמיד התפלל לשלומה של
מלכות כי אלמלא מוראה איש את רעהו חיים
בלעו.

כל חיך תהיה בכובד ראש ואל תתלוצץ יתר
על המידה.
כי שחוק וקלות ראש על דרך קבע מביאים
את האדם בסוף לאיבוד החכמה, ואין אדם
עושה מעשה רע אלא אם כן נכנסה בו רוח
שטות המביאה למעשה שטות.

ולא יהיה קל בעיניך מעשה רע קטן, כי מעשה
רע גורר אחריו מעשה רע נוסף.
כפי שמעשה טוב גורר אחריו מעשה טוב
אחר.

הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע. וכשאתה
יושב עם חברך, דברו בדברי החכמה והפרו
אחד את השני ויהיה עמכם האלוקים באותה
העת.

הלילה הוא הזמן הטוב ביותר שלך לבחון את
מדרגתך. כלל הוא אצל בני האדם:

הנעור בלילה
והמהלך בדרך יחידי
והמפנה לבו לבטלה,
הרי זה מסתכן
וזה כך מפני שאדם שלא מתעסק בחכמה
כאשר הוא לבדו, אין הוא בונה את נפשו כפי
שהוא מסוגל להיות. ואם כך הוא כאשר הוא
לבדו, על אחת כמה וכמה כאשר הוא עם בני
האדם, על כן, בחן התנהגותך בלילה כאשר
אף אחד לא רואה ועל ידי כך תכיר את
מדרגתך.

חכם המתנהג בחדרי חדרים שלא כראוי, סופו
שייראו כולם את ריקנות מעשיו, כי לא ניתן
להסתיר השקר זמן רב.

לעולם אל תחשוב שסיימת ללמוד, על אשר
החכמה היא כים הגדול ואפילו טיפה ממנה
לעולם לא יהיה בך, לכן תלמד כל חיך ועשה
לימוד החכמה על דרך הקבע.

החכמה נמצאת בקרן זוית, כל הרוצה יבוא
ויטול.

החכמה ככלי זכוכית היא, עלולה להישבר
בקלות. לכן חזור על דברי החכמה אשר
למדת תמיד ותלמד לאחרים.

החכמה היא ככלי זהב שקשה לקנותה.
ואם אינך יודע דבר מה, תאמר איני יודע.

סייג לחכמה שתיקה. גם אוויל אם ישתוק
כחכם ייחשב אך הכסיל מרבה דברים.
חשוב טוב לפני שאתה מוציא דבר מה מפיו,
כי מה שיצא אינו ישוב, ודיבור שעדיין לא יצא
אינו מסוכן.

כל דבר שתדבר, תעשה מיד ואל תתמהמה
וראוי הוא לאיש החכם לדבר מעט ולעשות
הרבה, וכל הנוהג כך יכבדוהו בני האדם
ויסמכו על דבריו.

ואתה, אל תחשוב שכדי לשמר החכמה בתוך
ליבך צריך לפרוש מבני האדם, כי גם אני
יושב כאן במרכז היער ומתבודד, אך סופי
לחזור לבני העיירה ולשהות בחברתם שהרי
לא טוב היות האדם לבדו.
סופו של השעמום הוא שיגעון.

על כן תזכור תמיד: הבדידות היא מקום טוב
לבקר בו, ומקום רע לגור בו.

ארבעה דברים הם הגורמים לאדם שתסתלק
ממנו החכמה:
שינה של שחרית
יין של צהרים
ושיחת הילדים
וישיבה עם הטיפשים

מה שישמר החכמה בתוך לבך עד שתשתרש
ולא תצא עוד:

להסתכל על כל יום כאילו הוא יומך האחרון
ותרוץ לעשות מעשים טובים וסור מן הרע.
תדור במקום של חכמים
והוי מתחמם כנגד אורן
והוי זהיר בגחלתן שלא תיכווה
שנשיכתן נשיכת שועל
ועקיצתן עקיצת עקרב
ולחישתן לחישת שרף
וכל דבריהם כגחלי אש

ואם זכית לישב בין החכמים, אל תתנשא על
חברך, אלא יהי כבוד חברך חביב עליך
כשליך

והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות ואל
תדון את חברך עד שתגיע למקומו.

ואם תתנשא על חברך שאתה חכם מהם,
תסתלק ממך החכמה, כי החכמה לא תדור
במקום הטיפשות יחדיו. ועל כן, אל תהי נח
לכעוס.

בחייך אתה תראה הרבה דברים שונים
ומשונים, וגם כשאתה רואה עוול, סופו להפוך
לצדק, כי על שלושה דברים העולם עומד-
על הדין
ועל האמת
ועל השלום

זהו כללו של עולם: סור מרע ועשה טוב והווי
שקוד תמיד ללמוד חכמה."

הנער: "ועד כמה יהיה אדם עסוק בחכמה
ואיך ישיגנה?"

זקן היער: "שפלות הרוח תוביל אותך. אין
אדם זוכה לחכמה אלא אם כן, השפיל דעתו
קודם לכן. מטבע בכד ריק עושה הרבה רעש
בניעורו, אך כד מלא במטבעות אינו עושה
רעש. היצמד לאנשים השקטים, ייתכן
שהחכמה מצויה אצלם.

כבוד כל אדם ודע שמכל אחד אתה מסוגל
ללמוד. לחכמה אין סוף, ועל כן תמיד תהיה
קטן בעיני עצמך שכל אדם מסוגל ללמד
אותך דבר מה.
ומתוך כך יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך
וכבוד חברך כמורא סנסאי
ומורא סנסאי כמורא האלוקים .

הפוך את ביתך למקום שבו מגיעים ומתוועדים
החכמים, השפל עצמך בפניהם, התאבק
בעפר רגליהם ושתה בצמא את דבריהם
בעת צרה, אינך יודע איזה דבר חכמה תציל
אותך, על כן תלמד מכולם תמיד.

כפי שהמים מחיים את העולם ושוהים במקום
נמוך, כך גם החכמה מחייה את בעליה
ומגיעה אך ורק למי שדעתו שפלה עליו.

הגאה לא ירצה ללמוד מאיש מלבד מהגדולים
ממנו, וזו שורשה של טעות."

הנער: "ראיתי בעולם חכמים שלא מתנהגים
כגודל חכמתם, ואיך אדע להבדיל בין החכם
הטוב לחכם המסוכן לנפשי?"

זקן היער: "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש
בו: יש קנקן חדש מלא ישן, ויש ישן שאפילו
חדש אין בו.
תתהה על אופיו של כל אדם ותדע ממי
להתחבר וממי להתרחק.

ארבע מדות בדעות בני האדם .
נוח לכעוס ונוח לרצות, יצא שכרו בהפסדו ,
קשה לכעוס וקשה לרצות, יצא הפסדו בשכרו

קשה לכעוס ונוח לרצות, חסיד .
נוח לכעוס וקשה לרצות, רשע .

וארבע מדות באדם .
האומר :

שלי שלי ושלך שלך, זו מדה בינונית. ויש
אומרים, זו מדת סדום .
שלי שלך ושלך שלי, עם הארץ .
שלי שלך ושלך שלך, חסיד .
שלי שלי ושלך שלי, רשע .

הצדקה היא כלי מדידה לבני האדם, ארבע
מידות יש בהן:

הרוצה שייתן ולא יתנו אחרים, עינו רעה בשל
אחרים .

יתנו אחרים והוא לא ייתן, עינו רעה בשלו .
ייתן ויתנו אחרים, חסיד .
לא ייתן ולא יתנו אחרים, רשע .
ואם גילית חכם שמעשיו אינם מהוגנים, דע
שסופו כליה.

מי שלומד כדי לקבל גדולה וכבוד אין החכמה
תישאר אצלו לאורך זמן. התאוה תשקיע אותו
בצל הטיפשות, אך מי שמעשיו הטובים
מרובים מחכמתו, חכמתו מתקיימת.
טיפש שעושה מעשים טובים, גדול הוא מחכם
שמעשיו רעים.
כתר שם טוב חשוב הוא מכתר החכמה.

כללו של דבר:
רצונו של האל הוא מעשיך הטובים, עשה
רצונו כרצונך והוא יעשה רצונך כרצונו.
וברגעים הקשים לך בטל רצונך מפני רצונו,
והוא יבטל רצון אחרים מפני רצונך.
עברו דקות ארוכות של שתיקה."

זקן היער עצם שוב את עיניו ונתן לעצמו
לשקוע בתוך עצמו.
קרני השמש ליטפו את כתפו של הנער
כתומכות בו באהבה רבה.

הנערה: "אני עדיין צעיר, לא אוכל לקבל את הדברים.
דרך נערים לי, ואיך אלך בצל החכמה ואניח את חבריי הנערים? הלא אתה לימדתני שלא לפרוש מן הציבור. חבריי לא רודפי חכמה ושכל, ואיך אני אלך לבדי אצל הזקנים ואיחשב כגאה ומוזר בעיני חבריי?
ואם אהיה כל חיי בצל הזקנים, לא אוכל לשאת אישה כי מי תרצה איש אשר אין בו חיים?"

זקן היער: "והזקנים..לא היו נערים בעבר?
והיאך נשאו נשים?"

הנערה: "אך מדוע לי להתאמץ להשיג את החכמה ולחיות חיים ממוצעים, כאשר אוכל לעבוד ולהרוויח עושר ביושר ולחיות חיי כבוד?"

דמעה אחת זלגה מעינו של הסנסאי אל לחיו ואמר באנחה גדולה: "אני רוצה שתזכור משפט אחד ותשנן אותו: נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבואנו."

הנער נעמד במקומו ושאל: "ומדוע עלי לזכור משפט זה מאוד?"

השיב הזקן בעצבות: "יבוא היום ותבין. אופקך צרים ככל שיהיו לא תוכל להתעלם לחלוטין מכך שסוף האדם זקנה. המשרות

המכובדות לחכמים שייר, העושר הגדול לחכמים שייר. הנערים הטיפשים יימשכו אחר תאוות ליבם לזמן מוגבל בן שנים בודדות, אך הנער החכם ינצל ימי גבורתו לבניית אישיותו ולימוד החכמה ועל ידי כך יבוא לידי עושר וכבוד גדולים בסופו של יום.
כל הלומד חכמה מתוך עוני, סופו לקיימה מתוך עושר, כי העני דעתו שפלה וכפי שכבר למדת – החכמה מתיישבת על מי שדעתו שפלה."

הנער: "ובכל זאת, היאך ייתכן שהאנשים שאינם רודפים אחר החכמה, חיים חיי כבוד ונוחות?"

זקן היער: "האם אתה יודע מה מסתתר בתוך ליבו של אדם?"

הנער: "לא"

זקן היער: "אם כן, מדוע אתה אומר כן?"
"כך זה נראה"

זקן היער: "אתה יודע מדוע זה נראה כך?"

הנער: "לא"

זקן היער: "כי הרודפים אחר התאוה הקנאה והכבוד, תמיד יראו כאילו כבר השיגוהו כי

הלא בושה גדולה היא לבעל התאווה שאינו
השיג תאוותו.
אם תקבל על עצמך עול החכמה והמעשים
הטובים, לא תתמודד עם המלכות ועם בני
האדם, אך אם תבחר לעשות כשאר בני
האדם, כל ימיך יהיו בהתמודדות השלטון
ומריבות עם בני האדם"

הנער: "אני אוהב את החברים שלי, יהיה לי
קשה להתרחק מהם."

זקן היער: "נערי היקר, העולם הזה יש בו שני
דברים: האחד מה שעניך רואות. השני מה
שאין עניך רואות: חבריך הם חבריך ומקרביך
אותך לצורך עצמם. נראים אוהבים כשהם
נהנים ממך, אך אם חס ושלום תצטרך באופן
תדיר את עזרתם, לא יהיו שם בעבורך.
בני האדם יימצאו וישהו במקום שבו מסופקים
צרכיהם. החכמה היא הדבר הנפלא והגדול
ביותר, כי תמיד יצטרכו לחכם.
העשיר יכול לרדת מנכסיו, היפה
מזדקן, המכובד יכול להגיע לידי קלון, אך
החכם קרוב הוא יותר לשלמות מכולם"

הנער: "סנסאי..."

זקן היער: "נערי, הפסק לקרוא לי כך...איני
הסנסאי שלך"

הנער: "אבל לימדתני כל כך הרבה, זה בוודאי אתה..."

זקן היער: "הו לא...הסנסאי שלך הוא הרבה יותר חכם ממני בעבורך"

הנער: "אם למדתי ממך כל כך, כמה שמחה גדולה תהיה לי לפגוש את הסנסאי."

הנער והאיש הזקן הוסיפו לשוחח שעות ארוכות. השמש שקעה והשניים נפרדו. איש איש לדרכו הלך. הימים עברו, הלילות גם כן והנער לא מצא את אשר חשקה נפשו. דוחק המזון ותלאות הדרך אילצו את הנער לחזור לעירו. ייאוש גדול אחז בו שחזר בפחי נפש. במבוכה גדולה חזר לבית הוריו, מתדפק על דלתותיהם כעני המחזר על הפתחים. הוריו של הנער חיבקוהו בחום ובאהבה שאין שני לה.

הנער סיפר להוריו את כל אשר קרהו בדרך: "פגשתי שומר בית קברות ולימדני על כך שצריך האדם לשים אל ליבו תמיד שסוף האדם למות, ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ונעוץ מן העולם, על כן עלי לנהוג בטוב כל ימי כדי שאהיה בשלום עם האלוקים ועם כל האדם."

גם פגשתי את אשת המדבר והיא לימדה אותי
שכל מעשי נכתבים בספרו של האלוקים. אין
דבר נעלם ממנו ואין נסתר מנגד עיניו. מעשיי
צריכים להיות שקולים ומדודים תמיד, לסור
מן הרע ולרוץ אחר הטוב תמיד.
אמנם כשפגשתי את הזקן במעבי היער,
חשבתי שפגשתי את הסנסאי לי פארג צ'ונג,
אך טעיתי והוא לימדני לאהוב את החכמה
ולרדוף אחריה כרודף אחר החיים.
הוא אמר לי לזכור כל חיי משפט אחד שאיני
יודע פירושו:
נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבואנו

האב והנער שוחחו רבות אך האם שתקה
ושמרה את הדבר.
השנים עברו והנער נהיה לאיש.
האיש פתח עסק משלו, פרח ושגשג. גדל עד
כי גדל מאוד ונהיה למכובד ועשיר העיירה.
כל בני העיירה אהבוהו, איש כשר ובעל מידות
טובות היה
העיסק בדברי החול השכיחו ממנו הרבה
מדברי החכמה שלמד בצעירותו מחכמי עיירת
לוו יאנג.
האיש נשא אשה כשרה, אצילית וטובת לב.

אמא



**הימים עוברים, האנשים מזדקנים, מתים
ונולדים חדשים – אך השמש לעולם עומדת.**

האב: "בני, אמך שלחה אותי לומר לך: זקנתי, ורוצה אני ליהנות מזיו פניך יותר מבעבר, התואיל בטובך להניח לעסק למספר חודשים ולשהות במחיצתי?"

האיש: "אבא, אני צריך לדאוג לטפל במספר דברים קודם, אך בוודאי אשמח לשרת את אמי."

אשה טובה נתן לי האלוקים, חשב לעצמו, אתייעץ עמה.

רץ האיש לביתו, פנה לאשתו בלשון רכה ואמר: "אבי פנה אלי ואמר לי שאמי זקוקה לי ביותר, ומי ינהל את העסק שבניתי בכל ימי חיי? העסק הוא כל חיי, ועובדים רבים לי. אם אסגור את העסק אפגע בפרנסתם של רבים, ואם לא אסגור העסק, איך אעשה הרעה הזאת, וחטאתי לאבי כל הימים?"

ענתה האשה: "לך ועשה רצון אביך, שאתה ואני מחויבים בכבוד אביך. אני אנהל את העסק במקומך עד אשר תשוב נפשה של אמך אל חיקה ותשבע נחת רוח ממך"

הלך האיש לדור בבית הוריו כנער שהיה

האם: "בני, בטרם אצורך בבטן ידעתיך. ידעתי
שזהו הזמן הנכון ביותר לבקש שתכבדני לבוא
אל ביתי.

כבר התעשרת ונהיית לאיש גדול ומכובד.
עובדים רבים לך וראשך אינו טרוד עוד
בהשגת הממון כי אם בשמירתו וגידולו וזו צרה
קטנה יותר.

אמנם, מעולם לא שכחתי שהזנחת את
החיפוש אחר הסנסאי מאסטר לי פארג צ'ונג.
ברצוני שתחזור לבקשו."

שאל הנער: "אמא, מאז ועד עולם את ואבא
הייתם לי לאורים ותומים, אהבתי אליכם
תחדל רק כאשר יפסיק לפעום לבי, ורצוני
לעשות רצונך, אך מדוע לי לחפש אחר
הסנסאי אם הגעתי לגדולה, כבוד, עושר
ואפילו לכתר שם טוב זכיתי."

השיבה האם: "מי שלא מכיר את הסנסנאי
שלו, גדול ככל שיהיה, יישאר לעולם תלמיד.

בני, ישנם ארבעה סוגי תלמידים:
ספוג, ומשפך, משמרת, ונפה.
ספוג, שהוא סופג את הכל.
משפך, שמכניס בזו ומוציא בזו.
משמרת, שמוציאה את היין וקולטת את
השמרים.
ונפה, שמוציאה את הקמח וקולטת את
הסולת.

כל הימים האלו שעסקת בחיי שעה, איבדת את חכמתך שרכשת בעיירת לוו יאנג והיית כמשפך, וזה אינו מוכרח שתישאר כזה.

שאל האיש: "אבל אמי, מדוע חיכית כל כך הרבה שנים לומר לי זאת?"

ענתה האם: "אתה זוכר שסיפרת לאביך ולי שהזקן ממעבי היער אמר לך לזכור משפט אחד? אתה זוכר מהו?"

השיב האיש: "בוודאי, נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבואנו..."

זיעה קרה אחזה במצחו של האיש. הוא הבין לפתע את משמעות המשפט. לסתו נטתה ליפול ועיניו נפערו בחזקה.

אמרה האם: "אתה מבין כעת בני? איבדת את מיטב שנותיך, אך ידע הזקן והבנתי את כוונתו, כי לא נוכל לחנך כי רצונותיך פנו אל רהבים ושטי כזב. אך כעת שנהיית לאיש, אולי תזכה להכיר את הסנסאי שלך. אביך ואני מכירים כל אחד את הסנסאי שלו, ודאגתי לשלומך, כי אתה בני ומה יהא עליך?"

חייכה אמא והוסיפה:
"אני ראיתי את תהליך התפתחותך, ולא רציתי להפריע לך. ידעתי גם ידעתי כי קרוב אתה להכיר את הסנסאי שלך, אך כשפירשת מן

החיפוש לא מנעתי ממך כי ידעתי שתאוות
ליבך מוליכתך ואינך מתגבר על יצרך לעסוק
בהבלי העולם הזה.
היה ברור לי כי לא אוכל למנוע ממך לעשות
את אשר חשקה נפשך ולמצוא לך אשה
ומקור פרנסה. ודע שהצטערתי מאוד לראות
את אשר הצליח אותך האלוקים במעשי
העולם הזה כי על ידי כך שכחת את אלוקיך
עוד יותר.

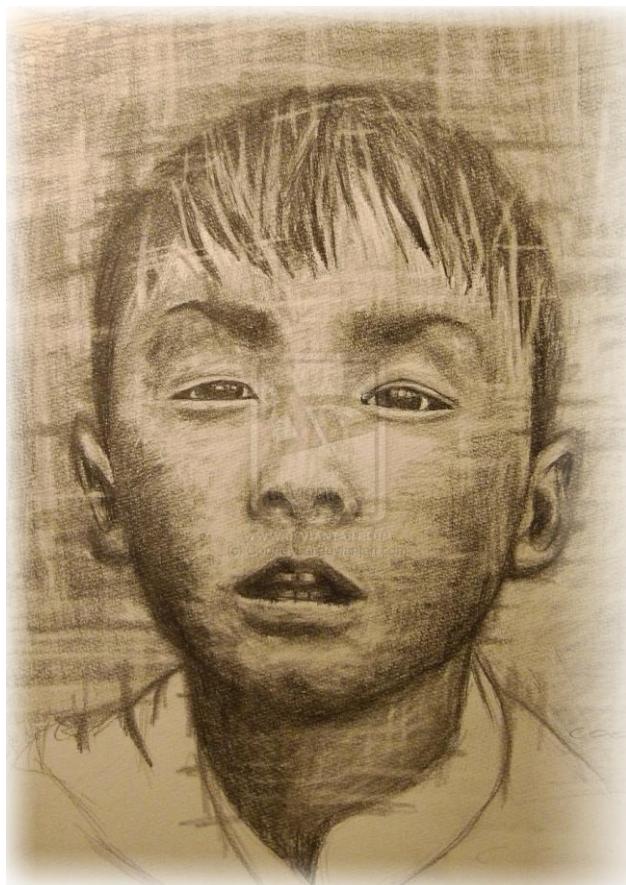
אמר האיש: "אבל אמי יקירתי אשר אהבתי
מכל הנשים, חיפשתיו ולא מצאתיו. קראתיו
ולא ענני."

אמרה האם: "יגעת ולא מצאת, אל תאמין.
ודע, כי השמש זורחת כאשר הזמן הוא החשוך
ביותר. ראיתי שהאלוקים הצליח בידך לעשות
ממון, נשאת אישה טובה ויצרך לא מקנן בך
יותר. עתה ידעתי כי אוכל לפנות אליך
להמשיך בחיפושך."

השיב הבן: "אמי היקרה לי מכל, וכי אוכל
לעזוב את אשתי וילדיי? ואיך אפקיר המפעל
הגדול שבניתי ואלך למסע הנערים?"

אמרה האם: "לא תאלץ לעשות כל זאת, כי
שמעתי שהסנסאי שלך נמצא בעיירה שלנו.
הוא הגיע לכאן. אל תתעכב עוד ולך
לחפשו... חייכה האם

המפגש עם הסנסאי



**לעיתים כדי לראות
צריך לעצום את העיניים**

הילד: "שלום"

האיש: "שלום ילדון"

שאל הילד: "יש לך עבודה בשבילי?"

השיב האיש: "אתה קטן מכדי לעבוד"

אמר הילד: "לא אני לא. אני גיבור גדול"

שאל האיש: "ומדוע אתה חושב כך?"

אמר הילד: "הוריי מתו עליי ואין לי כי אם את
עצמי בעולם הזה, ואין האלוקים עושה עוול,
ואם בחר האלוקים להמית את הוריי בילדותי,
סימן שאני גיבור גדול להחזיק זקוף קומה
בעולם בכוחות הניתנו לי מאת האלוקים"

השתומם האיש לשמע הדברים והתעניין
בשיחת הילד

שאל האיש: "וממה מתו הוריך ילדי?"

אמר הילד: "מדאגת הפרנסה"

אמר האיש: "מעולם לא שמעתי על אנשים
שמתים מדאגת הפרנסה"

אמר הילד: "זה מפני שלא שמת ליבך לסיבה
ההורגת את האנשים, כי אם לתוצאה. אמת
הדבר שהאנשים מתים ממחלות, אך מה גורם
להם למות? הווי אומר זו הדאגה. הבריאות
הגופנית והשלווה טובות הן לאריכות ימים"

שאל האיש: "מאיפה למדת כל זאת ילד?"

ענה הילד: "מהסנסאי שלי"

שאל האיש בתמיהה: "פגשת את הסנסאי
שלך?"

ענה הילד: "אכן כן"

הילד הרך זכה להכיר את הסנסאי שלו, ואני
שחיפשתיו כל ימי, לא מצאתי. הילד שוטה
הוא. אסירהו מעלי בלשון רכה ואמשיך
בדרכי. חשב לעצמו.

אמר האיש: "אתה ילד מיוחד ולא אוכל
להעסיקך במפעל שלי. הרי אתה חכם גדול.
שב בבית החכמים ואתה מוצא שלווה
לנפשך"

אמר הילד: "אדוני, טרם אלך, אוכל לשואלך
שאלה?"

ענה האיש: "שאל בני ונעך"

אמר הילד: "ניכר מבין ריסי עיניך כי טרוד
אתה בדבר חדש, מהו?"

שאל האיש: "מדוע אתה אומר כך?"

אמר הילד: "פניך מדושני ענג, כראוי לאיש
עשיר ושבע, אך עיניך גדולות שלא כדרך
העשירים השבעים, על כן רואה אני כי טרוד
אתה בדבר חדש שברצונך להשיגו"

אמר האיש בייאוש: "חדש ישן"

הוסיף הילד: "לכל רצון קדמה מחשבה וכל
חדש הוא ישן, איזה רצון הזנחת שברצונך
להשיגו?"

אמר האיש: "גם אני חיפשתי את הסנסאי שלי
בצעירותי, ולא מצאתי אותו. אמי ביקשה
שאשוב לחפשו"

אמר הילד: "ומדוע אתה חושב שלא פגשת
אותו?"

תמה האיש על שאלת הילד ואמר: "כי איני
מכירו"

אמר הילד: "אתה מכירו, אבל דאגת לשכוח
אותו בכח הרצון השני"

שאל האיש: "מה זאת אומרת?"

אמר הילד: "מה אתה מצפה מהסנסאי שלך?"

אמר האיש: "שילמדני חכמה הנצרכת לי כדי לחיות את חיי בשלמות ובאושר"

אמר הילד: "הלא ידעת איש חשוב ומכובד שכמותך שהחיים הם ארוכים ומפותלים ואין סנסאי בכל העולם כולו שילמד אותך את כל המקרים אשר יארעו לך בכל ימי חיך ואיך לנהוג איתם, על כן מדוע חשבת שמישהו יוכל ללמדך?"

האיש רצה לסתור לילד וכעס עליו מאוד, אך מפני שמזכר במה שלימדו הזקן בנערותו ללמוד מכל אדם ולהיות שפל רוח, נתקררה דעתו והמשיך להקשיב

אמר הילד: "האם אתה מבין את דבריי?"

אמר האיש: "לא. דבריך סתומים לי ונראה כי אין הגיון בהם"

אמר הילד: "בוא עמי ואראה לך. הבט נא השמיימה, מה אתה רואה?"

אמר האיש: "את השמש, את השמיים הכחולים ואת העננים"

אמר הילד: "עכשיו עצום את עיניך, מה אתה רואה?"

אמר האיש: "אני מדמיין את התמונה האחרונה שראיתי: שמש, שמים, עננים ודשא ירוק"

אמר הילד: "עכשיו אתה מבין?"

אמר האיש: "מבין מה? לא הבנתי כלום"

אמר הילד: "כשאתה עוצם את העיניים ומתבונן, אתה רואה את העולם שוב, אבל בדרך שלך כי כל העולם בתוכך. אתה יכול לשנות את העולם כאשר תבחר. עכשיו פקח עיניך ודמיין שהשמיים אדומים הם"

האיש פקח את עיניו והביט
אמר האיש: "אני מצליח. השמיים אדומים לי"

אמר הילד: "אדוני, האם השמים באמת אדומים?"

אמר האיש: "לא. זהו פרי דמיוני"

אמר הילד: "ואם תרגיל את עצמך לחשוב שהשמים אדומים ותשכנע את עצמך מדי יום?"

אמר האיש: "ייתכן שאאמין לזה ותשתבש עלי דעתי"

אמר הילד: "כשאדם מאמין באחיזתו, זו היא
מציאותו. כי אין אדם נמצא אלא במקום בו
מחשבותיו נמצאות. אם תאמין שהשמים
אדומים, הם יהיו אדומים בשבילך. כך גם
העולם כולו, בדרך שבה תביט על העולם, כך
העולם ייראה ויהיה עבורך"

אמר האיש: "ומה אתה רוצה ללמדני בכך?"

אמר הילד: "מעתה הדברים פשוטים. אתה
מצפה לפגוש סנסאי שילמד אותך כיצד לנהוג
בכל רגע בחיך וזה איש לא יוכל לעשות זאת
מלבדך.

האנשים החיצוניים יוכלו ללמד אותך רק קווי
מתאר, כלליים, רעיונות ולהורות לך את הדרך
אשר תלך בה ואת המעשה אשר תעשה, אך
בחיי היומיום מתפקידך להבין היאך לכלכל
את מעשיך מדעתך. איש לא יכול ללמד אותך
את כל החכמה שבעולם"

אמר האיש: "אז מה שאתה בעצם אומר לי זה
ש...."

ענה הילד: "כן.....כל מי שפגשת בנערותך,
כולם סיפרו לך מי הסנסאי, איפה הוא גר, מה
הוא עושה, כולם רמזו לך...אבל אתה לא
רצית להקשיב. אתה חיפשת איש זקן עם
הדרת פנים שידבר בנחת ולכן סוף מסעך
היה כאשר מצאת את מה שחיפשת. כאשר

אותו הזקן גם לא גילה לך מי הסנסנאי, אז
התייאשת, כי בשבילך זה היה סוף המסע ואין
עוד מה לחפש... אבל לא חיפשת במקום
אחד... בתוכך..."

האיש קפא במקומו. הרוח החלה קרירה בעור
המצטמרר. פניו של האיש החווירו ונראה כי
מחסיר פעימות לב רבות וכעבור שתיקה
רועמת שאל: "ומדוע אתה ילד כה קטן זכית
לדעת מה שאני לא זכיתי לדעת עד שלא
התבגרתי ונהייתי לאיש?"

ענה הילד: "מכיוון שאיש עשיר ומכובד
אתה, סיפור חיך ידועים לכל: אתה לא
מדעתך ביקשת לתור אחר החכמה, כי אם
אביך שילחך מהכפר.
לא בערה בך התשוקה להכיר החכמה.
וכשהלכת בדרך לעיירת החכמים, לוו יאנג,
לא היה זה אלא הברירה מצד ציווי אביך.
לא מצאת את הסנסאי שלך, וכאשר התייאשת
חזרת לאחוריך, והקמת את המפעל הגדול
והחשוב בעיירה בזכות החכמה שלמדת.

אמנם אני, רציתי לתור אחר החכמה כי לבי
אמר לי כך. אני צעיר מדי מכדי שיהיו לי
תאוות נשים וממון. על כן, היה לבי נקי
מפניות זרות ולא וויתרתי עד שהבנתי והכרתי
את הסנסאי שלי.

המלמד זקן למה הוא דומה? לכותב בדיו על
נייר מחוק, אך המלמד ילד למה הוא דומה?
לכותב בדיו על נייר חדש"

אמר האיש: "מה עלי לעשות מכאן והלאה?"

השיב הילד: "אני לא יודע, תשאל את
הסנסאי שלך, הוא בוודאי יודע"

האיש הלך לדרכו. והסנסאי התיישב בליבו
תמיד.

לימים, עזב האיש את כפר מגוריו ועבר לגור
בעיירת החכמים, ונקרא סנסאי לי פארג צ'ונג
אותו חיפש בנערותו. שמו הלך לפניו ונהיה
לראש עיירת החכמים, לוו יאנג.
נערים שהגיעו לחפש את הסנסאי שלהם,
סייע להם האיש כפי שסייעו לו אשת
המדבר, שומר הקברים, זקן היער והילד.

ויש מספרים שכאשר נפטר חרטו על קברו:

החכמה תחייה בעליה

המדריך לסנסאי



יומן יקר,
תאריך: 02/07/587

לפני 63 שנה לימדני איש הקוף שבן שישים
לזקנה.
טרם יציאתי למסע הנועז והחשוב ביותר בחיי,
אבא הקריא לי מיומנו של ילד שחיפש אחר
הסנסאי שלו. היום אני מבין שהוא סיפר לי
על עצמו.

יומני היקר,
גם בני, וויצ'י, ממשיך שושלת המשפחה והוא
סנסאי חשוב בעיירה.
מעולם לא הבנתי מה יותר חשוב, אם ללמוד
או ללמד.
אך הזמנים קשים. המלחמה גוברת, והעוני
בכל פינה.

עוד מעט ואתבטל מן העולם, החכמה
משתכחת מבני האדם, וברור לי שלימוד
החכמה לדורות הוא הדבר החשוב ביותר
כעת.
על כן, באתי אני ללמד את המלמדים את
חשיבות מעלת לימוד הציבור.

הילדים והנערים לעולם יחפשו משמעות
לחיהם.
זהו דרכו של עולם.
תינוק נולד עם ידיו קפוצות, כי רוצה הוא
לתפוס באחיזת ידיו את כל העולם, אך כאשר

נפטר האדם מן העולם, ידיו פרושות ומראה
בכך שלא תפס כלום.

ראוי לי לעמוד בזה השלב בחיי ולהעתיק את
החכמה ולגונזו, כדי שיבואו אחרים וישתו מים
זכים וטהורים, לפני שהמלחמה תהרוס כל
חלקה טובה בליבותיהם של האנשים.

ואתם סנסאים יקרים, תעבירו החכמה הלאה,
וברצוני ללמד אתכם כללים לחיים, כדי
שהטוב יושפע לעולם כולו בדרך הראויה לו:

סנסאי יקר,

אל תעש עצמך כעורכי הדין, כי עורך דין
מנסה לצודד את מי שמשלם לו, ולא בהכרח
רואה את האמת, ועל כן, תהיה כשופט ללא
נגיעות.

וכשיהיו בעלי דין עומדים לפניך, יהיו בעיניך
כרשעים ואל תאמר לעצמך: העשיר צודק
והעני טועה או ההיפך, אלא דע שלכל אחד
יש יצר רע בליבו.

ולאחר שפסקת את דבריך, יהיו בעיניך
כזכאים, כשקיבלו עליהם את הדין, על מנת
שאם תפגוש אותם ברחוב, לא תשנא אותם
בלבבך.

סנסאי יקר, זכור שלושה דברים:

1. תהיה מתון בדין, ואל תחשוב שאם שפטת
במשפט דומה קודם, זהו אותו הדין כאן,
מכיוון שתמיד יש שוני בין משפט למשפט.

2. העמד תלמידים הרבה, כי החכמה
דרכה להישכח וראויה החכמה שירבו
לומדיה
3. עשה סייג לחכמה, כלומר: תן מטלות
לתלמידיך לעשות בכל יום שיזכירו
לעצמם החכמה ויתנהגו במידת הטוב
על מידת הטוב שבהם

הוי מרבה לחקור את העדים, והוי זהיר
בדברייך, שמא מתוכם ילמדו לשקר.

גם סנסאי צריך שיהיה לו סנסאי, כדי
להסתלק מן הספק. אין אדם יודע הכל.

תתנהג כמו נער כשאתה שוהה בחברת גדול
ממך בגיל או בחכמה, ותהיה כחבר למי
ששווה לך, ואת הצעירים ממך תקבל תמיד
בשמחה ובסבר פנים יפות.

אל תשתמש בחכמתך כדי להתגדל בעיני בני
האדם, ואם תעשה כן, יחלפו ימייך על פניך.
החכמה נמצאת בתוכך כדי להעניקה לציבור.
סנסאי שמעביר מחכמתו לציבור, זכות גדולה
היא, נפטר בשם טוב מן העולם ועל זה אמרתי
טוב שם טוב משמן טוב, כי שמן טוב מדיף
ריחו בחדר אחד, אך שם טוב יוצא ריחו בכל
העולם כולו.

אל תדון את בעלי הדין יחידי, כי רק האלוקים
ידון ביחידות ויצדק בדבריו.
ואל תאמר לחבריך הסנסאים לקבל דעתך.

נפשו של האדם נמשכת יותר למעשים רעים
מאשר מעשים טובים, ולכן אם תרבה ללמד
את הציבור מעשים טובים, לא תשכח לעשות
טוב לעולם.
אך סנסאי שיורד מהנהגתו ומלמד את הציבור
לעשות מעשים שאינם על פי החכמה, סופו
שישכח חכמתו ולא יזכה לסור בחזרה לטוב,
כי יצר ליבו של האדם רע מנעוריו.

כל הלומד את החכמה כדי לעשות טוב, זוכה
לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם
כולו כדאי הוא לו. נקרא רע, אהוב, אוהב את
המקום, אוהב את בני האדם, משמח את
המקום, משמח את בני האדם, ומלבשתו ענוה
ויראה, ומכשרתו להיות אדם טוב, בעל
מעשים מיוחדים, ישר ונאמן, ומרחקתו מן
המעשים הרעים, ומקרבתו לידי זכות, ונהנין
ממנו עצה ותושייה בינה וגבורה, ונותנת לו
מלכות וממשלה וחקור דין, והסנסאים הזקנים
מגלים לו רזי חכמה, ונעשה כמעין המתגבר
וכנהר שאינו פוסק, וזוכה להיות צנוע וארך
רוח, ומוחל על עלבונו, ומגדלתו ומרוממתו על
כל המעשים.

יש דת אחת בעולם, ויהדות שמה, כל חכמה
שבעולם נמצאת אצלה. אם שכחת דבר אחד
מכל החכמה שלמדת, חפש ספר שנקרא
פרקי אבות, כל החכמה שבעולם כתובה שם.
כך הם היהודים, מאז ומעולם כתבו את חכמת
אבותיהם והעבירו אותה מדור לדור. מיד ליד.

תאהב את כל תלמידיך, וארבעה סוגי
תלמידים יש:

מהר לשמוע ומהר לאבד, יצא שכרו בהפסדו.
קשה לשמוע וקשה לאבד, יצא הפסדו
בשכרו.
מהר לשמוע וקשה לאבד, חכם.
קשה לשמוע ומהר לאבד, זה חלק רע.

אם ראית מקום שהחכמה אבדה ממנו,
הסתלק משם כי עדיף להיות זנב לאריות ולא
ראש לשועלים, אך אם אינך יכול ללכת
למקום אחר השתדל לא להתחבר לבני האדם
במקום זהו כללו של עולם:

אם אין חכמה, אין מעשים טובים ואין פחד
ממעשים רעים
אם אין מעשים טובים ופחד ממעשים
רעים, אין חכמה.
אם אין בינה, אין דעת.
אם אין דעת, אין בינה.

אם אין אוכל, אין חכמה .
אם אין חכמה, אין אוכל .
כי יש ללמוד חכמה ולקיים מעשים טובים,
שיגיעת שניהם מסיר את סרחון הרע מבגדיך
וכל חכמה שאין עמה מלאכה, סופה בטילה
וגוררת מעשים רעים .

סנסאי שליבו גס בהוראה הרי זה שוטה איש
רע וגס רוח, כי התלמידים תמימים וטובים
הם. שאלותיהם מצד ההתעניינות היא ואין
לקנטר אותם.

סנסאי, תהיה גיבור.
הווי קל כנשר, עז כנמר וגיבור כארי להתנהג
על פי החכמה ואל תבוש מפני המלעיגים
עליך.
אם איש עז אתה, לך ולמד את כולם והלחם
בטיפשים, ואם בעל בושת פנים אתה, למד
את תלמידיך בנחת בביתך וגדל שמה של
החכמה.